

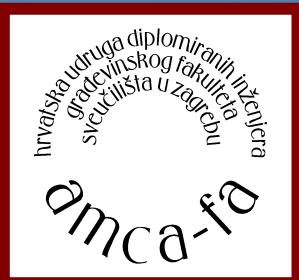
Glasnik AMCA-FA

Glasilo Hrvatske udruge diplomiranih inženjera Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
Almae Matris Croaticae Alumni - Facultas Aedificandi

God. VIII, broj 1, 2008.

ISSN 1334-1030

1998.
2008.

PRVIH
10 GODINA
UDRUGE

PREDSTAVLJAMO ZAVODE GRAĐEVINSKOG FAKULTETA
ZAVOD ZA ZGRADARSTVO

RAZGOVOR S POVODOM

PROREKTORICA PROF. DR. SC. KSENIJA TURKOVIĆ

DIPLOMIRANI INŽENJER GRAĐEVINARSTVA I

IVAN TURŠIĆ, PJEVAČ INŽENJER

Poštovani *alumni!*

Dan svete Barbare, 3. studenog 1998. godine obilježio je početak rada AMCA-FA, alumni udruge Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Deset godina je iza svih nas, a devet godina od početka izlaženja "Glasnika AMCA-FA", čiji ste primjerak redovito dobivali krajem svake kalendarske godine, neposredno prije održavanja godišnje skupštine Udruge. Izuzetak je bila 2001. godine kad je jedan broj "preskočen". U međuvremenu je glasilo postajalo sve prepoznatljivije po svom sadržaju, a tokom vremena su neke naše ideje našle svoje mjesto i u izrazito malobrojnim glasilima drugih alumni udruga Sveučilišta u Zagrebu. Od četvrtog broja glasilo izlazi u boji, a gotovo stalno se povećava i broj stranica, dok sadržajno pokušavamo naći ravnotežu između alumni tema i svega onoga što je značajno u životu našeg i vašeg fakulteta i sveučilišta. U ovom broju, kako to i priliči jednom jubileju, dan je opširniji prikaz rada Udruge u proteklih deset godina umjesto uobičajenog sažimanja jednogodišnjih aktivnosti.

Zadnjih nekoliko godina je alumni djelatnost na Sveučilištu u Zagrebu zapala u određenu stagnaciju, a na nekim fakultetima je došlo i do smanjivanja djelatnosti ili su udruge čak još samo formalno-pravno aktivne. S tim problemom se uhvatilo u koštač i novo rukovodstvo Sveučilišta budući ni predsjedništvo Saveza AMAC/AMCA udruga također nije nalazilo načina razriješiti ovakvu situaciju. Vremena za davanje novog uzleta alumni društvima sve je manje i u tom smislu će vjerojatno biti ključan sabor AMAC/AMCA udruga, koji će se održati u Zagrebu, najvjerojatnije upravo na Građevinskom fakultetu, od 2. do 4. srpnja 2009. god. O svojim viđenjima stanja u našoj alumni zajednici, pogotovo na temelju svog iskustva sa članstvom u alumni društvu prestižnog američkog sveučilišta Yale, kao i o načinima izlaska iz ove krize u rubrici "Razgovor s povodom" govori nova prorektorica za međunarodnu i međuinstitucionalnu suradnju prof. dr. sc. Ksenija Turković, u čijem djelokrugu rada je i AMAC.

Kao ilustraciju jedne dobro organizirane organizacije bivših studenata, u ovom broju Glasnika možete pročitati nešto više o alumni društvima Oxfordskog sveučilišta.

I ovaj put je dosta napisa vezano uz naš matični Građevinski fakultet, ali i Sveučilište u Zagrebu, kojima pokušavamo informirati naše nekadašnje studente što se događa u okruženju gdje smo stekli diplome. Iako se često upravo za naš fakultet može čuti da je to jedan od težih fakulteta za studiranje, iz napisa o našem kolegi Ivanu Turšiću vidjet ćete da se sve može napraviti uz dobru volju i puno truda. Naš kolega Turšić odlučio je graditi svoju karijeru u umjetničkim vodama, ali uvjek ponosno ističe da ga je na određeni način odredio i studij na Građevinskom fakultetu. Detaljnije o našem kolegi pročitajte u rubrici "Dipl. ing. grad. i".

O svemu navedenom kao i o ostalim temama pročitajte više u vašem i našem glasilu.

Vaš urednik

GODIŠNJA SKUPŠTINA UDRUGE AMCA-FA

Deset godina postojanja alumni udruge AMCA-FA svrstava ju među starije takve udruge na Sveučilištu u Zagrebu, a po rezultatima rada i među najaktivnije udruge. Stoga je 10. obljetnica osnutka udruge i prilika da se sažme sve ono što je napravljeno u proteklom razdoblju na širenu alumni ideje među nekadašnjim studentima i nastavnicima te da se vidi način kao proširiti aktivnosti te kako raditi i dalje na dobrobit našeg fakulteta i sveučilišta.

Budući se početkom sljedeće godine obilježava 90. godišnjica osnutka Tehničke visoke škole kao preteče današnjeg Građevinskog fakulteta, naš će fakultet svečano obilježiti ovu obljetnicu prigodnim događanjima u okviru *Dana fakulteta* 21. veljače 2009. godine.

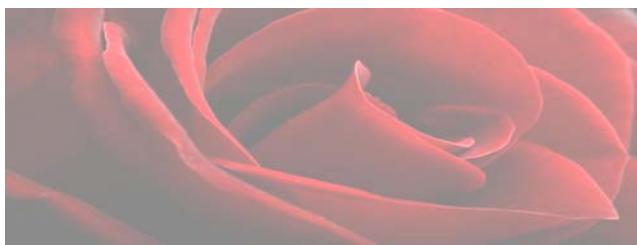
Predsjedništvo udruge AMCA-FA odlučilo je stoga svoju godišnju skupštinu održati također u tjednu, u kojem će se proslaviti *Dan fakulteta*, uz koji je svojim aktivnostima vrlo usko vezana. Međutim, zbog općih mjera štednje, Udruga je odustala od svečanog obilježavanja 10.-te obljetnice osnivanja Udruge prigodnim koncertom.

O točnom datumu održavanja godišnje skupštine udruge AMCA-FA kao članovi će biti pravovremeno obavješteni.

NAJAVA ODRŽAVANJA SABORA AMAC/AMCA UDRUGA

Svake četiri godine u pravilu se organizira Sabor AMAC/AMCA udruga na kojem sudjeluju predstavnici svih AMAC/AMCA udruga iz zemlje i svijeta. Tako je primjerice na zadnjem takvom okupljanju došlo uz brojne predstavnike *alumni* udruga iz Hrvatske i stotinjak predstavnika AMAC Mundus udruga od Kanade i SAD-a preko europskih zemalja do Australije. Prilika je to da se na jednom mjestu i u živoj razmjeni mišljenja kritički sagleda djelovanje *alumni* udruga te kako ih potaknuti na nove aktivnosti i pronaći nove sadržaje za djelovanje u budućnosti.

Tako će se od 2. do 4. srpnja 2009. godine u Zagrebu organizirati ovaj veliki *alumni* skup o čemu će članovi AMCA-FA biti pravovremeno obavješteni. Pozivaju se svi *alumni*, koji će biti tada u mogućnosti sudjelovati u radu sabora, da to i učine budući je to jedinstvena prilika da se bolje upoznaju s *alumni* filozofijom te da sklope poznanstva u cilju boljeg umrežavanja svih *alumna* Sveučilišta u Zagrebu. O značenju ovakvog jednog okupljanja dovoljno govori i činjenica da je pokrovitelj zadnjeg velikog sabora prije četiri godine bio predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić te da je govorio na njegovom otvaranju.

PRVIH 10 GODINA UDRUGE AMCA-FA

IZ POVIJESTI ALUMNI POKRETA NA SVEUČILIŠTU U ZAGREBU

Alumni filozofija izuzetno je važan čimbenik prosperiteta i razvoja mnogih sveučilišta u svijetu, posebno u anglosaksonskim zemljama. Posljednjih desetljeća *alumni* filozofiju prepoznaju kao svoju i mnoga druga europska visoka učilišta, koja ranije nisu imala razvijenu tu tradiciju uviđajući da su *alumni* društva vrlo važna spona između sveučilišta i njihovih nekadašnjih studenata (*alumna*), a danas etabliranih građana na visokim i odgovornim funkcijama u društvu. Primjer su npr. *alumni* društva zemalja njemačkog govornog područja (Njemačka, Austrija i Švicarska).

Početak 90.-tih godina prošlog stoljeća obilježio je noviju hrvatsku povijest. Bilo je to vrlo turbulentno razdoblje u kojem se stvarala moderna hrvatska država izložena oružanoj agresiji, ali i kojekakvim pritiscima raznih interesnih sfera najznačajnijih država svijeta. Grupa hrvatskih intelektualaca shvatila je da je na određeni način vrlo važno i u takvim okolnostima povezati akademsku zajednicu na zajedničko djelovanje te su pokrenuli osnivanje udruga nekadašnjih studenata zagrebačkog sveučilišta - *alumna*, kojima bi bila zadaća da na razne načine pomažu svom sveučilištu, pa tako i fakultetima na kojima su stekli diplome i koji su im otvorili vrata profesionalnog uspjeha. Diljem svijeta osnovana su *alumni* društva akademskih građana koji su svoje diplome stekli na Sveučilištu u Zagrebu, ali i na ostalim hrvatskim sveučilištima. Ta društva poznata su pod svojim kraticama na latinskom AMAC ili AMCA (*Almae Matris Croaticae Alumni*) a osnovana su po uzoru na slična *alumni* društva s dugom tradicijom u anglosaksonskim zemljama.

I u Hrvatskoj je, konkretno na Sveučilištu u Zagrebu, početkom 90.-tih godina prošlog stoljeća započelo osnivanje *alumni* društava bivših studenata i prijatelja po pojedinim fakultetima. Najstarije takvo društvo na našem sveučilištu je AMACIZ, društvo bivših studenata Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije i bilo je primjer kako se osniva i ustrojava jedna takva neprofitna udruga nekadašnjih studenata. U vrijeme postojanja hrvatske države održana su u Zagrebu tri velika sabora AMAC/AMCA udruga: 1992., 1998. i 2004. godine na kojima su se okupili brojni predstavnici *Domus* i *Mundus* udruga. Iz godine u godinu rastao je broj AMAC udruga i danas postoji 13 AMAC/AMCA udruga u zemlji i 13 u svijetu: od SAD-a, Kanade preko Velike Britanije, Njemačke, Francuske, Švedske, Švicarske do Australije.

U vrijeme stvaranja hrvatske države naše *alumni* udruge u svijetu su bile posebno motivirane i vrlo aktivno su pomagale na razne načine kako samom Sveučilištu u Zagrebu, tako i hrvatskoj državi u cjelini. Dijelom i na uspješnom djelovanju *Mundus* udruga i u Hrvatskoj se bilježe, posebno u počecima rada, značajne aktivnosti *alumni* udruga.

OSNIVANJE UDRUGE AMCA-FA NA GRAĐEVINSKOM FAKULTETU

hrvatska udruga diplomiranih inženjera
građevinskog fakulteta u Zagrebu

amca-fa

Tradicija *alumni* udruga u anglosaksonskim zemljama je vrlo duga, na nekim sveučilištima neprekinuta i više stoljeća. Međutim, kako smo mi dio srednjeeuropskog kruga, gdje ta tradicija nije postojala, objektivno vrlo mali broj naših nastavnika je znao nešto više o ovim udrugama. Zato je najprije trebalo mnogo raditi na širenju *alumni* filozofije te pronaći ljude, koji će pokrenuti ove aktivnosti i na našem fakultetu.

Prvi formalni prijedlog o osnivanju *alumni* udruge na našem fakultetu potekao je još 1993. godine. Inicijatori ovog prijedloga bili su prof. dr. sc. Krešimir Herman, Svetko Milin, dipl. inž. grad. i prof. dr. sc. Andrija Prager, organizatori svečanog skupa generacije nekadašnjih studenata, koji su se na Građevinski fakultet upisali u ak. god. 1953./1954.

Sljedećih godina odvijale su se pripreme za formalno-pravno osnivanje udruge u vrijeme dekana Građevinskog fakulteta prof. dr. sc. Antuna Szavits-Nossana. Ovim aktivnostima snažan poticaj dan je i održavanjem Sabora AMAC/AMCA udruga 1998. godine na kojem su se okupili *alumni* Sveučilišta u Zagrebu iz zemlje i svijeta, a među njima su kao službeni predstavnici Građevinskog fakulteta bili i prof. dr. sc.

sc. Krešimir Herman, prof. dr. sc. Andrija Prager i prof. dr. sc. Stanislav Tedeschi.

Neposredno nakon toga, velikim zalaganjem prof. dr. sc. Krešimira Hermana, koji je prepoznao važnost i značenje postojanja jedne takve udruge, te uz svesrdnu podršku tadašnjeg dekana Građevinskog fakulteta prof. dr. sc. Željka Korlaeta osnovan je inicijativni odbor za osnivanje ***Hrvatske udruge diplomiranih inženjera Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu; Almae Matris Croaticae Alumni - Facultas Aedificandi AMCA-FA***. Članovi inicijativnog odbora bili su uz prof. dr. sc. Krešimira Hermana i prof. dr. sc. Andrija Prager te prof. dr. sc. Stanislav Tedeschi.

Na dan sv. Barbare 3. studenog 1998. godine, zaštitnice rudara koju svojataju kao svoju zaštitnicu i građevinari, održana je osnivačka skupština udruge AMCA-FA u Velikoj predavaonici AGG fakulteta. Nazočili su joj brojni nekadašnji studenti našeg fakulteta i to je bilo prvo grupno organiziranje okupljanja raznih generacija nekadašnjih studenata. Tako su se okupile generacije studenata koje su se upisale na fakultet prije 20, 25, 30, 35 ili više godina. Najvećim dijelom prisutni bivši studenti a danas etablirani građevinski inženjeri upisali su se u udrugu AMCA-FA te su postali prvim članovima nove udruge.

Uz brojne goste koji su nazočili osnivačkoj skupštini, skup su osobno pozdravili i osobni izaslanici prof. dr. sc. Branka Jerena, rektora Sveučilišta u Zagrebu i gospode Vlaste Pavić, gradonačelnice Grada Zagreba. Pročitani su i telegrami podrške, koji su stigli od naših kolega iz zemlje i svijeta.

Na skupštini je izabran i prvi predsjednik udruge prof. dr. sc. Đuro Dekanović, koji je udrugu vodio u prvom dvogodišnjem razdoblju. Od 2002. do početka 2008. na čelu udruge je bio prof. emer. dr. sc. Veselin Simović kojeg je na toj dužnosti naslijedio prof. dr. sc. Ivica Džeba.

U vrijeme svog osnivanja, udruga AMCA-FA je bila jedna od prvih novoosnovanih AMAC/AMCA Domus udruga na Sveučilištu u Zagrebu.

Članovi inicijativnog odbora za osnivanje udruge AMCA-FA s tadašnjim dekanom fakulteta prof. dr. sc. Željkom Korlaetom na osnivačkoj skupštini udruge 3. prosinca 1998. god. u Velikoj predavaonici AGG fakulteta

PRVO DESETLJEĆE DJELOVANJA UDRUGE

• Osnovni ciljevi

Polazište za osmišljavanje glavnih aktivnosti udruge u samom početku nakon osnivanja nije bila jednostavna zadaća. Slične udruge u svijetu imale su već jako dugu tradiciju postojanja, a zbog brojnosti sveučilišta i već ustaljenih vrijednosti sustava, zakonskih okvira i slično nije bilo moguće samo preslikati njihove aktivnosti u našu sredinu, pa čak niti s manjim prilagodbama. Ponajprije razlog tome leži u činjenici da *alumni* filozofija u Hrvatskoj nije bila niti ukorjenjena, niti dovoljno poznata.

Malobrojna iskustva iz tek nekoliko aktivnih udruga bila su temelj za osmišljavanje djelatnosti, koja se temeljila na međusobnom povezivanju nekadašnjih studenata s matičnim fakultetom i svojim sveučilištem, te da se na razne načine te veze osnaže. Tražili su se načini kako razviti svijest o pripadnosti tim ustanovama i modalitetima kako nekadašnji studenti mogu pomoći svom fakultetu, a da istovremeno i sami osjećaju određenu korist od takvog čina.

U tu svrhu poduzeto je tokom proteklih 10 godina mnogo akcija, od kojih su neke bile izuzetno dobro prihvaćene kako među članovima udruge, tako i na našem sveučilištu i u drugim AMAC/AMCA udrušcama. Tako je naša udruga s vremenom izgradila svoj vlastiti način djelovanja ne kopirajući ni jednu postojeću udrugu, što se dugoročno pokazalo pozitivnim iskorakom. Naime, upravo različitosti u radu pojedinih udruga obogaćivale su cijelu *alumni* zajednicu na način da su na površinu isplivale najbolje ideje, koje su potom usvajale i druge udruge. Neke važnije aktivnosti ostvarene u proteklih 10 godina detaljnije su obrađene u nastavku.

• Članstvo

Na osnivačkoj skupštini AMCA-FA nekadašnji studenti našeg fakulteta su se u veliko broju upisali u novoosnovanu udrugu. Već nekoliko mjeseci kasnije udruga je brojila oko 150 članova, ali starosna struktura nije bila zadovoljavajuća budući su svi članovi bili tada stariji od 40 godina. Stoga je uveden stalni običaj da tajnik udruge prilikom obrana diplomskih radova upozna tek diplomirane inženjere sa značenjem ovakve udruge, djelovanju i ciljevima te ih potakne da se učlane u udrugu. Ovakav pristupu animiranju mlađih kolega promijenio je dobnu strukturu članstva te je 2006. godine udruga imala otprilike trećinu članova mlađih od 40 godina.

Zadnjih godina je priljev novih članova bitnije usporen i udruga danas ima registriranih 644 članova.

• Okupljanje jubilarnih generacija nekadašnjih studenata

Generacija bivših studenata koja se na Građevinski fakultet upisala ak. god. 1945./46. s dekanicom prof. dr. sc. Dubravkom Bjegović prilikom okupljanja 2005. godine

Nakon stanke od nekoliko godina, od ove godine započet će se ponovno s okupljanjem ovaj puta mlađih generacija bivših studenata, koje nisu bile obuhvaćene programom pozivanja na godišnje skupštine u prvih pet godina postojanja udruge.

• Izdavanje glasila "GLASNIK AMCA-FA"

Naslovnice prvih sedam brojeva "Glasnika AMCA-FA"

Vrlo brzo poslije osnutka udruge, pokazala se potreba da se na razne načine članovi 'podsjećaju' da su i članovi udruge AMCA-FA, ali i da ih se jednim glasilom obaveštava redovito o novostima na fakultetu i alumni zajednici. Tako je u rujnu 2000. godine, dakle niti dvije godine od osnutka udruge, prvi broj "Glasnika AMCA-FA" stigao na adrese svojih članova.

Glasilo izlazi jednom godišnje uoči godišnje skupštine udruge te je to uvijek bila prigoda da se u jednoj od stalnih rubrika lista sažme aktivnost članova udruge u proteklom jednogodišnjem razdoblju. U vrijeme izlaska prvog broja "Glasnika AMCA-FA" samo je još jedna

Već na osnivačkoj skupštini AMCA-FA okupljene generacije studenata nastavile su svoje druženje na prigodnim večerama te su razmjenom adresa i kroz razgovore o vremenu od kada se nisu vidjeli ojačali svoje međusobne veze. Ponovno su se susreli nekadašnji kolege, koji stjecajem okolnosti nisu ostali u međusobnom kontaktu dugi niz godina, a svima je bilo zadovoljstvo ponovno se naći u zgradi fakulteta, u kojoj su manje-više svi proveli najljepše godine života i gdje su stekli diplome i znanje kao oruđe za rad i razvoj svoje profesionalne karijere.

Tokom sljedećih pet godina okupljanja jubilarnih generacija je bila jedna od nezaobilaznih aktivnosti prilikom održavanja godišnjih skupština udruge AMCA-FA. Na takav način je bio zaokružen ciklus okupljanja srednjih i starijih generacija nekadašnjih studenata. Namjera je bila na takvim susretima obnoviti veze među kolegama iz generacije te da u budućnosti samoinicijativno organiziraju slične sastanke i druženja. Vrijeme je pokazalo da je jedan dio kolega započeo s takvim oblicima druženja u redovitim ili nepravilnim razmacima, čime je cilj ovakvih okupljanja ostvaren.

alumni udruga imala slično glasilo. Naš Glasnik vrlo je brzo postao prepoznatljiv po svom sadržaju izlazeći na sve većem broju stranica, a od 4. broja i u boji.

Pokrenute su neke rubrike, koje su ubrzo preuzele i neka glasila drugih udruga što je na određeni način priznanje i kvaliteti našeg Glasnika. U rubrikama 'Predstavljamo zavode Građevinskog fakulteta' članovi su se mogli upoznati sa svekolikom nastavnom, znanstvenom i stručnom aktivnošću koja se danas provodi na fakultetu te sa trenutnim zaposlenicima - nastavnicima i suradnicima. S tim u vezi, u rubrici 'Građevinski fakultet u brojkama' ukazano je na neke značajke našeg fakulteta, ali i gdje je njegovo mjesto u odnosu na ostale fakultete na sveučilištu ili u istoj grupaciji tehničkih fakulteta. U rubrici 'Razgovor s povodom' obrađivane su kroz razgovor s meritornim ličnostima najznačajnije teme protekle godine bilo vezane uz sam fakultet, bilo za *alumni* zajednicu. U svakom broju članovi su bili upoznati s radom neke od Domus ili Mundus AMAC/AMCA udruge ili s nekom od etabliranih *alumni* udruga u svijetu. U stalnoj rubrici 'Diplomirani inženjer građevinarstva i' predstavljeni su neki od naših kolega, koji su uz diplomu Građevinskog fakulteta ostvarili karijeru i na drugim područjima. U ostatku lista uvijek je bilo aktualnih vijesti iz *alumni* zajednice, a na kraju lista redovito se daje prikaz jedne od crkava iz naše ili strane baštine, koje nose ime naše zaštitnice Sv. Barbare.

Godinu dana poslije izlaska tiskanog izdanja "Glasnika AMCA-FA" uređeno je web izdanje na našim internetskim stranicama. Oba izdanja imaju svoj ISSN broj i bilo je to prvo *alumni* glasilo na Sveučilištu u Zagrebu koje je dobilo svoju službenu oznaku, a primjerici svakog broja pohranjeni su u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

• Web stranice

Godinu dana nakon osnutka udruge, pokrenute su i vlastite web stranice na adresi www.grad.hr/amca koje danas predstavljaju jedan od najbržih i najjeftinijih načina komunikacije sa članovima, a istovremeno svim zainteresiranim pružaju osnovne podatke o udruzi i njenim aktivnostima.

S vremenom se broj grupa informacija povećavao tako da se danas na stranicama mogu pronaći osnovni podaci iz povijesti naše udruge, dostupan je statut udruge i popis članova rukovodstva, upisnica za nove članove, svi brojevi 'Glasnika AMCA-FA', podaci o novostima iz rada udruge kao i pozivi za predavanja i druga događanja, popis članova udruge itd. Isključivo putem web stranica provodimo i našu stalnu akciju kao pomoć pri zapošljavanju mladih inženjera, koji su tek diplomirali na Građevinskom fakultetu u Zagrebu.

• Pomoć pri zapošljavanju mladih inženjera

Sa željom da se stvori određena poveznica između sadašnjih studenata našeg fakulteta i budućih diplomiranih inženjera osmišljena je i pokrenuta 2001. godine akcija pomoći pri zapošljavanju mladih inženjera. Tako su svi tek diplomirani inženjeri dobili priliku oglašiti na našim web stranicama svoje podatke o uspjehu tokom studija, završenom usmjerenu, znanju stranih jezika, kompjutorskih programa i drugih vještina bez obzira da li su već imali ponudu za zapošljavanje ili ne. S druge strane, naši *alumni*, danas potencijalni poslodavci, bili su obavješteni o pokretanju ove akcije te su mogli pozvati na razgovor one mlade inženjere, koji im po svojim iskazanim karakteristikama najbolje odgovaraju.

U vrijeme pokretanja ove akcije, građevinarstvo nije bilo još u takvom zamahu kao danas i akcija je jako dobro primljena i kod tek diplomiranih inženjera i kod poslodavaca. Tada je to bila prva takva akcija na Sveučilištu u Zagrebu, pohvaljena od tadašnje rektorice Jasne Helene Mencer a prepoznata i od nekoliko drugih *alumni* udruga, koje su tu akciju preuzele od nas. U proteklih sedam godina preko naše web stranice oglašeni su podaci za skoro 200 mladih inženjera. Nažalost, ne postoji povratna informacija koliko ih se točno zaposlilo posredstvom naše udruge.

• Predavanja i izložbe

Još jedan način organiziranih susreta zaživio je kroz organiziranje predavanja sa temama iz područja graditeljstva, koje nisu bile obrađene uskostručno nego na jedan popularniji način. Ta su predavanja zbog takvog pristupa poticajna za susrete *alumna* svih dobnih skupina i iz svih grana graditeljstva, pa i šire. Već prvo predavanje o njujorškim mostovima, koje je održao doc. dr. sc. Zlatko Šavor još davne 1999. godine, pobudilo je veliki interes naši članova. Do danas je održano jedanaest takvih predavanja, a organizirana je i jedna izložba u predvorju

S izložbe o obnovi Starog mosta u Mostaru

velike dvorane o obnovi Starog mosta u Mostaru. Bilo je ponuda i želja naših članova za organiziranjem izložbi njihovih likovnih radova, ali na fakultetu nema odgovarajućeg prostora gdje bi ti radovi mogli biti dostatno sigurni i izloženi određeno vrijeme.

Predavanja održana u sklopu alumni večeri

• Donacije knjiga

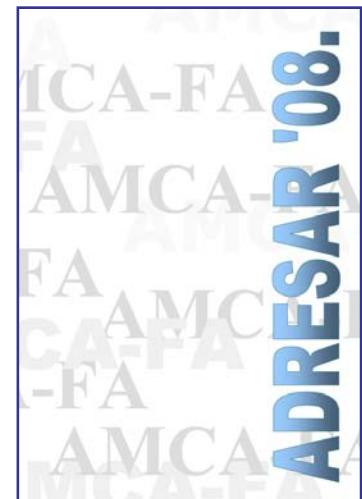
U dva navrata Građevinski fakultet dobio je donacije knjiga koje su mu poklonili nekadašnji studenti od kojih obojica žive izvan Hrvatske. Živeći u inozemstvu sretali su se u svom radnom vijeku sa situacijama u kojima alumni vrše donacije svom sveučilištu ili fakultetu. Tako je prva donacija knjiga obavljena 2000. godine od strane gospodina Zvonka Špringera (Austrija), a druga je uslijedila 2005. godine od gospodina Svetina Domazeta (Kanada).

• Datoteka članova i Adresar udruge AMCA-FA

Na temelju podataka iz upisnica članova udruge napravljena je prva baza podataka. Brzo je uočeno da su se podaci s vremenom mijenjali, ali da članovi nisu prijavljivali izmjene tajniku udruge. Stoga je zadnjih godina u nekoliko navrata pokušavano uspostaviti kontakte sa članovima čiji podaci nisu omogućavali redovitu komunikaciju. Zbog obima posla, ali i zbog neažurnosti samih članova, postupak kompletiranja baze podataka kao osnove za izradu adresara završio je krajem 2007. godine.

Na temelju tih podataka izdan je 'Adresar AMCA-FA' u dosta opsežnom obliku kakav u tiskanom izdanju ne postoji kod drugih *alumni* udruga Sveučilišta u Zagrebu. Njegova zadaća je da omogući lakšu komunikaciju među članovima udruge bilo na privatnoj ili profesionalnoj osnovi. Adresar u svom drugom dijelu ima svrstane članove prema specijalnostima kojima se bave u svom profesionalnom životu te i na takav način omogućuje puno jednostavnije pronalaženje *alumna* u onom području u kojem to želi.

Uočeno je već da se adresarom služe i kolege prilikom organiziranja određenih okupljanja, tečajeva i slično te je adresar opravdao ideju o njegovom uređivanju i tiskanju. Nažalost, tek kad je adresar bio podijeljen članovima, javili su se neki članovi da objavljeni podaci nisu točni što će se ispraviti u prvom sljedećem izdanju.

Naslovna stranica Adresara udruge
AMCA-FA

• Posebne akcije

Tokom 2005. godine pokrenute su dvije akcije. Prva je bila vezana uz podršku inicijativi za vraćanje naziva 'inženjer' u novo akademsko nazivlje koje se stječe studiranjem po novom 'bolonjskom' sustavu. Kao što je danas već poznato, zauzimanjem šire zajednice iz tehničkog područja zakon je promijenjen i 'inženjer' je uvršteno u novo akademsko nazivlje.

Druga inicijativa je bila vezana uz buduću namjenu nakon završene obnove Francuskog paviljona u krugu Studentskog centra u Zagrebu. Kako je ovaj paviljon upravo poseban primjer naše graditeljske baštine, a i zaštićen je kao spomenik kulture, potekla je ideja da se po uzoru na neke velike gradove u svijetu osnuje Muzej graditeljske baštine. Prijedlog je upućen rukovodstvu našeg sveučilišta, ali za sada nije izgledno da će ova naša inicijativa biti prihvaćena.

• Suradnja s drugim AMAC/AMCA udrugama

Alumni udruge po fakultetima Sveučilišta u Zagrebu još uvijek jako malo ili nikako međusobno ne surađuju, što je veliki nedostatak. Stjecajem okolnosti, u vrijeme osnivanja naše udruge AMCA-FA uzor je bila i nama i drugima udruga AMACIZ na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije s kojom postoji najjača povezanost. S vremenom je AMCA-FA razvijala svoje aktivnosti te je postala i potpora osnivanju novih udruga te su tako ostvarene veze s AMCA-TTF (Tekstilno-tehnološki fakultet), AMCA-FAZ (Agronomski fakultet), AMAC-FSC (Fakultet prometnih znanosti) itd.

Udruga AMCA-FA je posredovala prilikom raspisivanja natječaja udruga AMAC Mundus namijenjenih mladim znanstvenicima i stručnjacima iz Republike Hrvatske.

Prilikom osnivanja Saveza AMAC/AMCA udruga Sveučilišta u Zagrebu, AMCA-FA je bila u prvoj grupi osnivača Saveza.

• Aktivnosti na Sveučilištu u Zagrebu

Naslovna stranica glasila AMAC kojeg izdaje
Savez AMAC/AMCA udruga

Nakon velikog zamaha početkom 90.-ih godina prošlog stoljeća, posebno u vrijeme stvaranja Republike Hrvatske, *alumni* aktivnosti na Sveučilištu su stagnirale, a ponegdje je došlo čak do njihovog potpunog zamiranja.

Kako bi se te aktivnosti ponovno oživjele i dobile novi polet, tadašnja rektorica Jasna Helena Mencer osnovala je u lipnju 2002. godine posebno Povjerenstvo za poslove AMAC-a. Uz prekaljene AMAC-ovce prof. dr. sc. Gretu Pifat Mrzljak, prof. emer. dr. sc. Zvonimira Šeparovića, prof. emer. dr. sc. Branka Kunsta i gosp. Mladena Jonkea, pozvan je u ovo eminentno društvo i prof. dr. sc. Ivica Džeba na temelju rezultata koje je do tada pokazala naša udruга AMCA-FA. Kroz dugogodišnje aktivnosti ovog povjerenstva i naša udruga je dala svoj obol revitalizaciji *alumni* djelatnosti na našem sveučilištu kao npr. u poticanju osnivanja novih AMAC udruga, ponovno oživljenom centralnom *alumni* glasilu AMAC, u organizaciji sabora svih AMAC/AMCA Sveučilišta u Zagrebu, osnivanju Saveza AMAC/AMCA udruga itd.

Gore navedene aktivnosti odvijale su se i u okviru Saveza AMAC/AMCA udruga, kojem je potpredsjednik Saveza prof. dr. sc. Ivica Džeba, inače predsjednik AMCA-FA.

AMCA-FA U GODINAMA KOJE SLIJEDE

U vremenima stalnih mjena u *alumni* aktivnostima na Sveučilištu u Zagrebu, teško je predvidjeti budućnost cijelokupne *alumni* organizacije, pa tako i udruge AMCA-FA. Stara je izreka da je teško biti prorok u vlastitom dvorištu pa je tako i s viđenjima budućnosti djelovanja naše udruge. Budućnost udruge prvenstveno ovisi o interesima i aktivnostima samih članova udruge, ali i fakulteta, uz koju je ova *alumni* udruga neposredno vezana. Uz nepostojanje ukorijenjene *alumni* ideje kod akademičara s ovih prostora, bez svesrdne pomoći fakulteta i Sveučilišta ne može se očekivati nikakav napredak. Činjenica je da je dosadašnja aktivnost počivala na entuzijazmu pojedinaca. Međutim, kako snaga jedne udruge leži upravo u njenom članstvu, u budućnosti treba biti jedan od glavnih prioriteta privoliti na aktivnosti u udruzi što više ljudi. Naime, ako se prvih 10 godina može opravdati širenjem do tada nepostojeće *alumni* filozofije u našim krajevima i pokretanjem aktivnosti od samog početka, sljedeće razdoblje treba donijeti konkretne akcije kakve se i očekuju od jedne *alumni* udruge. Stoga će deseta obljetnica, koja svakako zaslужuje pažnju, postati na određeni način i prekretnica u djelovanju udruge. Rukovodstvo udruge ima ideje i zna što bi trebalo raditi i kako ostvariti postavljene ciljeve u budućnosti, ali to će se bez potpore većeg broja članova i samog fakulteta teško moći ostvariti.

Prof. dr. sc. Ivica Džeba, predsjednik Udruge AMCA-FA

ALUMNI VE ERI

U želji da se alumni našeg fakulteta redovito okupljaju u što većem broju, pokušat će se jednom mjesечно organizirati događanja, koja će svojim sadržajem i temom privući sve generacije naših nekadašnjih studenata. Početak ovih večernjih druženja obilježila su predavanja, koja su uz brojne alumne privukla i određeni broj drugih zainteresiranih. Upiti o novim predavanjima najbolji su pokazatelj zainteresiranosti za ovakav vid susreta. U razdoblju od zadnje godišnje skupštine udruge održana su tri takva predavaja, a svi predavači su alumni Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

O trenutno najvišoj zgradi na svijetu, Burj Dubai, sa konstruktorskog gledišta govorio je Miljenko Srkoč, dipl. ing. građ. U jednoj fazi gradnje ove impozantne građevine predavač je bio i osobno na gradilištu te je tom prilikom snimio i vlastite video materijale i fotografije, koji su između ostalog prikazani brojnim zainteresiranim u punoj Velikoj predavaonici AGG fakulteta 29. listopada 2008. godine. Ovo je bilo najposjećenije predavanje u našoj organizaciji do sada, a posebno veseli činjenica da je na predavanje došao veliki broj mladih ljudi.

Predavanje o najvišoj zgradi na svijetu
(predavač Miljenko Srkoč, dipl.ing.građ. okrenut ledima)

Predavanje o potrebi metroa u Zagrebu
(predavač. prof. dr. sc. D. Pološki)

Drugo predavanje pod naslovom 'Zašto metro u Zagrebu' pripremio je i održao prof. dr. sc. Damir Pološki 17. studenog 2008. godine. I ovo predavanje je također bilo jako dobro posjećeno s obzirom da je prometna problematika u gradu Zagrebu top tema za koju su zainteresirani ne samo građevinari nego i svi građani ovog grada. Poslije predavanja se razvila i vrlo interesantna diskusija te je predavač odgovarao na brojna pitanja prisutnih.

Treće predavanje u ovom nizu 19. siječnja 2009. godine održat će prof. emer. dr. sc. Milutin Andelić, prof. dr. sc. Damir Lazarević i mr. sc. Eduard Hemerich o kupoli višenamjenske gradske dvorane u Zadru, koja predstavlja vrlo složen projekt kako iz aspekta projektiranja, tako i iz aspekta izvedbe.

E-MAIL NAJJEFTINIE I NAJBRŽE SREDSTVO KOMUNICIRANJA

Udruga AMCA-FA bilježi znatan trošak ionako nedostatnih finansijskih sredstava prilikom slanja bilo kakve obavijesti jer prema tumačenju Hrvatskih pošta, svaki poziv za predavanje mora biti poslan u zatvorenoj omotnici s poštanskom markom od 2,80 kuna. Kad se uzme u obzir broj članova udruge, jasno je da se radi o velikim sredstvima za našu udrugu. Tek informacije radi, poštanski troškovi u jednoj godini čine oko 40% svih rashoda.

Stoga se pozivaju svi članovi udruge, koji imaju e-mail adresu i kojom se koriste, da pošalju tajniku udruge doc. dr. sc. Jošku Kroli (krolo@grad.hr) mail sa svojim imenom i prezimenom, kako bi ubuduće mogli promptno dobivati sve obavijesti, a udruga bi bila pošteđena znatnog dijela troškova.

Isto tako, mole se svi članovi udruge, koji imaju spoznaja da njihovi podaci ili nekog od kolega objavljeni u Adresaru članova nisu ispravni ili nedostaju, da to što prije jave tajniku udruge pismeno (doc. dr. sc. Joško Kroli, Građevinski fakultet, Kačićeva 26, 10000 Zagreb), telefonom (01/4639-607) ili mailom (krolo@grad.hr).

NOVE WEB STRANICE UDRUGE AMCA-FA

Pred desetu obljetnicu osnutka udruge AMCA-FA stare web stranice su redizajnirane te su tako postale preglednije, a obogaćene su i novim sadržajima. Cilj je da se u budućnosti što veći dio komunikacije sa članovima ostvari upravo preko web stranica budući se na takav način brže dolazi do novih informacija, a bitno se štedi na troškovima kao i na poslovima pakiranja i otpreme pismovnih pošiljaka.

Web adresa Udruge je ostala ista <http://www.grad.hr/amca>.

Alumni aktivnosti u Savezu AMAC/AMCA udruga kao i na većini sastavnica stagniraju

Polovinom prosinca 2007. godine održana je izvanredna sjednica Povjerenstva za poslove AMAC-a i Predsjedništva Saveza AMAC-a. Na sastanku je jedina tema bila kritičko sagledavanje razloga koji su AMAC doveli u jednu fazu stagnacije u pogledu djelovanja te kako pronaći puteve za izlazak iz nastale krize. Od velikog broja čimbenika, koji su doveli AMAC u sadašnju situaciju, zaključeno je da je potrebno izdvojiti sljedeće:

- alumni tradicija nije ukorijenjena na ovim prostorima, a njeno širenje nije dalo odgovarajući rezultat,
- bez profesionaliziranog ureda na Sveučilištu nije moguće razvijati nove aktivnosti AMAC-a, a u tom dijelu Povjerenstvo ne osjeća dostačnu podršku uprave Sveučilišta,
- AMAC udruge pri fakultetima ne uživaju dostačnu i odgovarajuću podršku rukovodstva fakulteta,
- alumni filozofija se shvaća vrlo raznoliko u pojedinim AMAC/AMCA udrugama i u zemlji i u svijetu te se nepotrebno rasipa entuzijazam pojedinaca,
- zbog svega navedenog udruge počivaju na radu nekolicine entuzijasta, a ne na masovnosti članova,
- hitno se moraju poduzeti odgovarajuće mjere za revitalizaciju AMAC-a.

Članovi Povjerenstva za poslove AMAC-a i Predsjedništva Saveza AMAC-a odlučili su staviti svoje mandate u Povjerenstvu za poslove AMAC-a na raspolažanje svom osnivaču – rektoru prof. dr. sc. Aleksi Bjelišu, što je i formalno učinjeno neposredno pred Božić 2007. godine.

Rektor Sveučilišta u Zagrebu zajedno s tadašnjim prorektorom za međunarodnu i međuinstitucionalnu suradnju prof. dr. sc. Ivanom Šimonovićem pokrenuo je nakon toga odredene akcije sa željom ponovnog reaktiviranja AMAC pokreta, ali su za sada izostali konkretni rezultati zbog odlaska profesora Šimonovića na mjesto ministra pravosuđa Republike Hrvatske.

Polovicom studenog 2008. godine održan je zajednički sastanak rektora Sveučilišta prof. dr. sc. Alekse Bjeliša, novoizabrane prorektorice za međunarodnu i međuinstitucionalnu suradnju prof. dr. sc. Ksenije Turković te članova Predsjedništva Saveza AMAC/AMCA udruga. Razmotreno je trenutačno stanje unutar AMAC-a kao i mogućnosti realizacije alumni ciljeva uzimajući u obzir i ekonomsku krizu koja potresa svijet pa i Hrvatsku. Kako su članove Predsjedništva Saveza izabrali delegati na saboru, zaključeno je da Predsjedništvo uredi još jedan broj glasila AMAC te da organizira sabor AMAC/AMCA udruga početkom srpnja 2009. godine u Zagrebu, kada će se temeljito razmotriti stanje u AMAC-u te birati novo rukovodstvo Saveza.

Dogovoren je način rada Sabora kako bi se što učinkovitije prodiskutiralo sadašnje stanje i donijele odgovarajuće mjere za revitalizaciju AMAC-a.

Poticaj za ujedinjenje AMAC udruga u sjevernoj Americi

U sjevernoj Americi trenutno djeluje sedam AMAC društava od čega su pet u SAD-u a dva u Kanadi. U svrhu djelotvornijeg rada i okupljanja oko zajedničkih ciljeva, iz udruge AMAC Midwest potekla je inicijativa o udruživanju ovih sedam AMAC Mundus udruga. Slično su organizirane na tlu sjeverne Amerike i podružnice alumna Oxfordskog sveučilišta. Međutim, zbog dislocirnosti relativno malobrojnog članstva svake pojedine udruge, ali i zbog razlika u pogledima na ciljeve ovih AMAC društava, još nema konkretnijih rezultata o ishodu ove inicijative.

AMAC-UK raspisao natječaj za dodjelu akademске nagrade

Udruga AMAC-UK, koja okuplja nekadašnje studente svih hrvatskih sveučilišta koji rade i djeluju u Ujedinjenom Kraljevstvu, raspisala je ove godine natječaj za akademsku nagradu u vrijednosti od £100 do £500 za financiranje projekta iz područja znanosti ili kulture. Novac za ovu nagradu prikupili su sami članovi i na taj način iskazuju kako ne zaboravljaju sveučilišta na kojima su stekli svoje obrazovanje i diplome. Ovom nagradom pokušavaju potaknuti na rad mlade znanstvenike prvenstveno u zemlji, dakle u Hrvatskoj. Prijaviti se mogu studenti svih sveučilišta u Republici Hrvatskoj na dodiplomskom ili postdiplomskom studiju, te mlađi znanstvenici iz Republike Hrvatske.

Kandidat mora biti:

- sadašnji ili bivši student jednog od sveučilišta Republike Hrvatske,
- osoba sa državljanstvom Republike Hrvatske,
- osoba sa stalnim boravkom i/ili radnim odnosom u Republici Hrvatskoj.

Od kandidata, koji dobije ovu nagradu, očekuje se da po završetku projekta napiše izvješće koje će se objaviti na web stranici udruge AMAC-UK te da podnese obrazloženje potrošenih sredstava.

Prijavnicu za natječaj kao i upute mogu se učitati na sljedećim web stranicama:

- prijavnica: <http://www.grad.hr/amca/amacuk1.doc>
- upute: <http://www.grad.hr/amca/amacuk2.doc>

ili se mogu zatražiti od same udruge AMAC-UK (e-mail: amac-uk@talktalk.net):

AMAC-UK
30 Hayward Road
Oxford
OX2 8LW
Velika Britanija

Prijave se primaju do 31. 12. 2008. godine a nagrada se mora iskoristiti unutar 12 mjeseci od dodjele. Molimo sve kolegice i kolege, koji pošalju prijavu na ovaj natječaj da o tome obavijeste i našu udrugu AMCA-FA.

Vijeće AMAC-UK će svake godine do kraja siječnja 2009. godine formirati Izbornu komisiju od znanstvenika i stručnjaka za dodjelu nagrade AMAC-UK, ovisno o akademском području prijavljenih projekata. Vijeće AMAC-UK će izabrati komisiju između članova AMAC-UK (gdje god je to moguće) ili pozvati stručnjake izvan redova AMAC-UK.

Dr. sc. Dubravko Nardini novi predsjednik AMAC-UK

Dubravko Nardini, alumni našeg fakulteta, postao je predsjednik AMAC-UK, jedne od najaktivnijih AMAC Mundus udruga. Kako ova udruga okuplja alumne sa svih hrvatskih sveučilišta, izbor nekadašnjeg studenta i nastavnika upravo sa Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu priznanje je ne samo dr. Nardiniju osobno već i našem fakultetu i sveučilištu.

RAZGOVOR S POVODOM

Prof. dr. sc. Ksenija Turković izvanredni je profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu na kojem radi od 1987. god. Magistrirala je i doktorirala na prestižnom sveučilištu Yale. Radila je kao sudački pripravnik na Općinskom i Okružnom sudu u Zagrebu te kao odvjetnik u odvjetničkim firmama Sullivan&Cromwell, New York i Hunton&Williams, New York (1998.-2000.) u okviru koje je zastupala klijenta pred ICTY-em. Član je New York Bar. Bila je Visiting Scholar na Yale Law School. Sudjelovala je u radu brojnih međunarodnih organizacija, bila je voditeljica i suradnica na većem broju domaćih i međunarodnih znanstveno-istraživačkih projekata te članica više radnih skupina za izradu zakona i strategija. Dobitnica je više domaćih i inozemnih stipendija, autorica brojnih znanstvenih radova te članica nekoliko organizacija, udruženja i povjerenstava u zemlji i inozemstvu. Ove jeseni preuzeila je dužnost prorektorice za međunarodnu i međuinstitucionalnu suradnju od prof. dr. sc. Ivana Šimonovića, koji je imenovan ministrom pravosuđa Republike Hrvatske. Poslovi AMAC-a spadaju u djelokrug rada prorektorice Turković, što je i povod ovom razgovoru.

Prof. dr. sc. Ksenija Turković
prorektorica za međunarodnu i
međuinstitucionalnu suradnju
Sveučilišta u Zagrebu

AMCA-FA: Čestitam Vam u ime udruge AMCA-FA na izboru na dužnost prorektorice za međunarodnu i međuinstitucionalnu suradnju. Vaš životopis pokazuje bogatu nastavnu, znanstvenu i stručnu djelatnost. Što će od svega toga morati pričekati završetak prorektorskog mandata?

TURKOVIĆ: Sigurno će neke stvari morati čekati. Jako se trudim da ne zanemarim svoje studente, što znači da sam zadržala cijelokupnu nastavu. Pokušavam zadržati i svoj znanstvenoistraživački rad, ali se tu više oslanjam na svoje mlađe suradnike, možda puno više nego što sam to prije činila, što je zapravo i dobro.

AMCA-FA: Naslijedili ste prof. dr. sc. Ivana Šimonovića na mjestu proektora u polovici njegovog mandata. Koliko je to za Vas otežavajuća okolnost iz aspekta činjenice da je i AMAC u djelokrugu Vašeg rada?

TURKOVIĆ: Rekla bih da je to i otežavajuća i olakšavajuća okolnost. Otežavajuća okolnost je da su preostale još dvije godine mandata u kojem treba nešto napraviti, a te dvije godine prođu jako brzo. Olakšavajuća okolnost je da je Ivan već zacrtao neke puteve pa ja ne počinjem od nule nego nastavljam tamo gdje je on stao. I ne samo Ivan nego i generacije rektora i proektora prije njega.

AMCA-FA: Magistrirali ste i doktorirali na prestižnom američkom sveučilištu Yale. Tamo ste se imali prilike susresti s alumni djelatnošću koja ulazi u djelokrug rada Vas kao prorektorice.

TURKOVIĆ: Yale University i Yale Law School imaju jednu od najorganiziranijih alumni organizacija u SAD-u. Na to se troši strahovito puno novaca i energije. Alumni su organizirani i na nivou pojedinih škola (fakulteta) i na nivou sveučilišta. Na nivou sveučilišta postoji jedna krovna organizacija koja ima jednu više

stratešku ulogu. Ta alumni djelatnost je vrlo razgranata, a odnosi se na gotovo svakodnevno kontaktiranje svojih bivših studenata (tjedno dobivam nekad i po nekoliko e-mailova), vezivanje bivših studenata uz sveučilište i pokušaja da se kroz alumne dobije nešto i natrag. Naime, sveučilište jako puno daje svojim studentima, ali i očekuje od njih da jednog dana, kad stasaju i uspiju u svojim karijerama, nešto od toga i vrate, što oni i čine. Osjećaju se pripadnicima sveučilišta i takav doprinos im čini zadovoljstvo i čast da mogu nešto takvo napraviti.

AMCA-FA: Iako ste kratko vrijeme na mjestu prorektorice, možete li ocijeniti stanje alumni djelatnosti na Sveučilištu u Zagrebu?

TURKOVIĆ: Sve je počelo dosta davno, ako se dobro sjećam u vrijeme kad je prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović bio rektor Sveučilišta. Bilo je to i vrijeme neposredno prije raspada Jugoslavije. Alumni djelatnost je tada više bila zamišljena kao okupljanje akademski obrazovanih ljudi, koji su se razasuli po svijetu, te da ih se na neki način organizira kako bi pružili pomoći sveučilištu kod kuće. Cijelokupnu tu aktivnost zatekao je rat. Sjećam se da je prva takva organizacija bila osnovana upravo na Yaluu odnosno na Istočnoj obali, a to je bilo baš vrijeme kad sam ja tada bila tamo student. U to su vrijeme međunarodna udruženja AMAC-ovaca bila vrlo aktivna. Ona se velikim dijelom nisu tada bavila akademskim aktivnostima, već su se borili za interes Hrvatske. Ta je aktivnost bila jako razgranata i ostvareni su vrlo dobri rezultati. Prije mjesec dana sam bila na Yaluu i razgovarala sam tamo s našim AMAC-ovcima. Njihova aktivnost je zamrla, a oni se osjećaju dosta dezorientirano i ne znaju koja bi njihova stvarna funkcija bila osim, ako uspiju, prikupiti neke novce za naše sveučilište, možda donirati knjige i slično.

Koliko sam uspjela razumjeti, u međuvremenu je narasla djelatnost

AMAC-a unutar zemlje, gdje na sastavnicama sveučilišta postoje pojedine udruge. To mislim da je jako dobro te to može biti jedno od osnova za revitalizaciju, osnaživanje i u određenoj mjeri promjenu sustava okupljanja alumna.

Dobro organizirana američka sveučilišta imaju uvijek jednog prodekana, koji se isključivo bavi pitanjima alumna sa cijelim uredom zaposlenih, koji rade na tome.

AMCA-FA: Često se prave usporedbe u djelatnosti AMAC-a i sličnih udruga u anglosaksonskom svijetu, koje imaju i višestoljetnu tradiciju. Da li su takve usporedbe uopće moguće i potrebne?

TURKOVIĆ: Mislim da je teško raditi takve usporedbe. Da biste imali jednu dobru alumni organizaciju, potrebno je postojanje i tradicije, koju su, na primjer, Amerikanci stvarali vrlo dugo i ona nije stvorena u roku deset ili dvadeset godina. Zato treba postojati jedna dobra strategija, treba postojati odluka na nivou sveučilišta da se za tu svrhu žele uložiti potrebeni resursi i zatim treba krenuti u pravi rad. I to zapravo veliki rad. Ako pogledate dobro organizirana američka sveučilišta, oni imaju uvijek jednog prodekana, koji se isključivo bavi pitanjima alumna a ispod sebe ima jedan cijeli ured ljudi, koji na tome rade.

AMCA-FA: Aktivnosti AMAC-a se po mom mišljenju u Hrvatskoj nalaze u određenoj stagnaciji, usudio bih se reći čak da se i smanjuju na pojedinim fakultetima. Što bi trebalo prema Vašim viđenjima napraviti kao najhitniju mjeru njihovog oživljavanja?

TURKOVIĆ: Ako mi stvarno želimo odlučiti da ćemo ostvariti jedan dobar i kvalitetan kontakt s našim alumnima, to je jako važno i za alumne i za sveučilište. Profesionalizacija tog rada je izuzetno važna. Mislim da moramo biti jako zahvalni svim ljudima, koji su to do sada radili na čisto dobrovoljnoj bazi, jer je to izuzetno težak i velik posao.

Moramo najprije stvoriti bazu podataka naših alumna. Ići unatrag tražiti podatke bit će vrlo teško, ali će tu upravo puno moći pomoći AMAC-ovci iz postojećih alumni udruga. Oni imaju popise ljudi koji su očito zainteresirani da se identificiraju kao alumni zagrebačkog sveučilišta odnosno pojedinih sastavnica sveučilišta. A ako je donešena takva odluka, tada treba prići sustavnom prikupljanju podataka od danas. To znači, pokušati od ove akademske godine početi stvarati datoteke u koje bi upisivali sve naše studente koji diplomiraju po sastavnicama, a istovremeno treba osmislići jedan program aktivnosti kojima bi ih zadržali i vezali uz naše sveučilište. Na taj način bismo stvorili bazu ljudi s kojima komuniciramo.

Naravno, ako ništa ne ponudimo našim alumnima, ne možemo ništa niti očekivati zauzvrat. Prema tome, treba napraviti jedan dobro osmišljen program što bi to moglo biti što bi zainteresiralo naše alumne, a što bismo i mi njima kao sveučilište mogli ponuditi. Neke od aktivnosti su potpuno besplatne i tu su naprosto za njihovo zadovoljstvo. Međutim, dio aktivnosti se može i naplaćivati i to može biti dodatan izvor prihoda za sveučilište.

AMCA-FA: Kako pokrenuti nastavnike na fakultetima i zainteresirati ih za alumni djelatnost jer je među njima takva zainteresiranost najmanja?

TURKOVIĆ: Mislim da je normalno da nastavnici nisu zainteresirani za alumni djelatnost jer oni sebe ne doživljavaju kao alumne. Oni sebe vide kao zaposlenike sveučilišta, svakodnevno su na fakultetima i oni takve potrebe niti nemaju. Mislim da je zapravo pogrešno alumni pokret zasnovati na nastavnicima. Kao što sam rekla, ako to želimo, onda se treba orientirati prema profesionalnoj službi koja to radi, a nastavnike treba koristiti kao resurse, koji privlače alumne. Imamo veliki broj nastavnika, koji uživaju veliki ugled u onim područjima kojima se bave, i kod alumna sigurno postoji interes da se susretnu s pojedinim nastavnicima. To mogu biti predavanja, možda neka večera na kojoj bi alumni mogli s njima imati bliži kontakt i slično. Tu vidim ulogu nastavnika kao određenog magneta. Administrativni posao nije nešto što bi moglo interesirati nastavnike i znanstvenike pa taj rad mora da njih odraditi profesionalizirani ured.

AMCA-FA: Činjenica je da su mnogi nastavnici boravili kraće ili duže vrijeme u inozemstvu, posebno u anglosaksonskim zemljama. Bilo je za očekivati da će upravo oni biti pokretači aktivnosti alumni udruga na svojim fakultetima, ali to se nije dogodilo. Konkretno, kod vas na Pravnom fakultetu mnogo ljudi odlazi na usavršavanje u inozemstvo, ali se to po vašoj alumni udrudi baš i ne vidi.

TURKOVIĆ: Ne znam točno koliko je naša alumni udruga aktivna, ali se sjećam da smo prije par godina, kad sam bila prodekan, počeli razmišljati o revitalizaciji udruge i kako privući naše alumne. Počeli smo provoditi razne aktivnosti, koje čak nisu niti bile vezane uz alumni organizaciju. Bilo je to, na primjer, održavanje predavanja, dan orientacije za studente, organiziranje neke večeri i slično. Na takav način se alumni mogu privući pa da se od njih pokuša dobiti određena podrška za različite aktivnosti koje fakultet želi razviti. Mislim da je to pravi način djelovanja.

Vama je u interesu da se vaš fakultet i sveučilište percipira kao dobro učilište, jer ćete vi tada bolje prosperirati u svom poslu.

AMCA-FA: Znate li možda koliko je profesionalaca zaposleno na Yaleu u alumni udrizi s obzirom na broj studenata koji studiraju?

TURKOVIĆ: Ne znam za cijelo sveučilište, ali su mi poznati podaci za alumni organizaciju na Yale Law School. Uz predsjednicu T. H. Davis mislim da su tu još četiri zaposlenika. Pravni fakultet na Yaleu upisuje godišnje svega 180 studenata, ali je dakako broj alumna višestruko veći. Mi moramo biti svjesni da Sveučilište u Zagrebu ima veliki broj studenata i ogroman broj alumna, ali ne možemo računati s time da ćemo uspjeti okupiti sve bivše studente. Dobrim dijelom, ali ne samo zbog velikog broja bivših studenata, alumni organizacija na Sveučilištu u Zagrebu treba davati jednu strategiju djelovanja, ali se zapravo trebamo osloniti da se alumni organiziraju i na nivou svake sastavnice. Naime, iako ja stalno govorim da idemo k jednom

integriranom sveučilištu, činjenica jest da dok ono stvarno ne zaživi, kao na primjer jedan Harvard ili Cambridge, ljudi će prvo reći i u zemlji, ali i u svijetu, da su završili primjerice Pravni fakultet, Medicinski fakultet pa će tek onda navesti sveučilište na kojem su stekli diplomu. Identifikacija ide u oba smjera – i prema sveučilištu i prema pojedinoj sastavnici. Zato mislim da je lakše djelovati da se alumni društva razvijaju na nivou sastavnica, a onda i na nivou čitavog sveučilišta, na kojem se treba razvijati jedna strategija jedinstvena za cijelo sveučilište.

AMCA-FA: *Jedna od značajnijih aktivnosti alumni udruge u anglosaksonskim zemljama je prikupljanje novaca za matično sveučilište. S obzirom na neka iskustva iz naše blize povijesti, mislim da to ovog trenutka kod nas nije moguće. Smatrate li da bi naša alumni društva trebala razviti jedan specifičan program djelovanja, barem u prvo vrijeme?*

TURKOVIĆ: Ja bih se s time složila. Općenito, u Hrvatskoj, ali i u svim tranzicijskim državama, nije još razvijena određena svijest u tom smislu. U našem društvu još uvijek nedostaje želja da se nešto radi dobrovoljno i besplatno, a sve se radi zapravo za novac. U velikoj mjeri to je nasljeđe socijalizma, gdje je sve bilo besplatno. Tek sad se polako javlja svijest da se nešto što se voli može odraditi i dobrovoljno zato jer jednostavno volimo i želimo nekome pomoći. U taj okvir bi se mogla staviti i ideja da se da nešto i svom bivšem sveučilištu ili svojoj bivšoj školi.

Naravno, ako ništa ne ponudimo našim alumnima, ne možemo ništa niti očekivati zauzvrat.

Naime, treba razmišljati da su i to sveučilište i fakultet doprinjeli nešto jako značajno u našem životu, da je fakultet bio naša odskočna daska da bismo mi mogli biti tu gdje jesmo. Još uvijek se ni sveučilište ni fakultet ne percipiraju na takav način, što pokazuje i stanje u cijelokupnom društvu, kako se ljudi zapošljavaju itd. Ali ipak, i te stvari se u našem društvu mijenjaju. S vremenom će biti sve važnije koji ste fakultet završili, na kojem sveučilištu i kakav ste bili student. A s tim će se tada razvijati i osjećaj da i vi dugujete nešto ljudima, koji su dio sebe ugradili u vas, koji su kako ja volim reći bili lojtrica po kojoj ste se vi penjali da biste došli na određeno mjesto. Što je ta lojtrica bila bolja, vi ste došli više i što će se ta lojtrica bolje percipirati u društvu, to ćete vi dalje ići i napredovati. Vama je u interesu da se vaš fakultet i sveučilište percipira kao dobro učilište, jer ćete vi tada bolje prosperirati u svom poslu. I zbog toga vi želite nešto i vratiti svom sveučilištu i imate osobni interes ulagati u njega. Vaše ulaganje u sveučilište je zapravo ulaganje u vas same.

AMCA-FA: *U zadnje vrijeme se dosta govori da se treba usredotočiti na nove bolonjske generacije studenata. Neće li se time starije generacije nekadašnjih studenata osjećati zakinuto, tim više što sveučilište određeni benefit može od bolonjskih generacija očekivati tek za desetak i više godina?*

TURKOVIĆ: Da, ali zato smatram da je izuzetno važan sav onaj rad koji su do sada napravile AMAC organizacije. Izuzetno je važno prikupiti baze podataka kojima te udruge raspolažu i na temelju kojih možemo doći i do starijih generacija nekadašnjih stu-

denata. Poslije toga se može krenuti u jednu PR djelatnost putem medija u kojima bi se pozivali alumni na određena okupljanja. Mi nismo Amerika i Hrvatska je vrlo mala zemlja. Naši studenti su velikim dijelom u Zagrebu ili unutar Hrvatske pa se vijesti relativno brzo mogu proširiti. Dakle, postoje mogućnosti kako doprijeti do nekadašnjih studenata, ali je pitanje njihove zainteresiranosti da se pokrenu i pridruže se ovim aktivnostima.

Prorektorica prof. dr. sc. Ksenija Turković i prof. dr. sc. Ivica Džeba u njenom kabinetu poslije razgovora

AMCA-FA: *Imamo još jednu specifičnost sa našim AMAC Mundus udružama, koje su organizirane na posve drugačiji način nego npr. podružnice alumni udruge Yalea, Oxforda i sličnih sveučilišta u svijetu. Naime, naše AMAC Mundus udruge okupljaju sveučilištarce sa svih hrvatskih sveučilišta.*

TURKOVIĆ: Moram priznati da o tome još nisam posebno razmišljala ali mislim da ne moramo biti isključivi. Hrvatska je mala zemlja i mi proizvodimo mali broj studenata i intelektualaca u sveukupnom broju. Prema tome, ako imamo kvalitetne ljude vani, trebamo ih uključiti u rad na najbolji način na koji možemo.

AMCA-FA: *Mislite li da će AMAC doživjeti novi uzlet još za Vašeg prorektorskog mandata i gdje vidite AMAC u sljedećih deset godina?*

TURKOVIĆ: Teško mi je odgovoriti na ovo pitanje. Moj prorektorski mandat je relativno kratak. Ja ću se u svakom slučaju truditi da napravim određene temelje, koji će biti nadam se i pravi temelji. Uprava je procijenila da je nemoguće alumne okupljati na način kao što smo to imali do sada te da je nužna profesionalizacija. Naravno, pogotovo u ovo krizno doba, teško je dobiti novog čovjeka

za tu svrhu pa smo se domišljali kako bismo tu situaciju mogli eventualno razriješiti. Ima više stvari koje na sveučilištu nedostaju kako bismo bili još bolji i kvalitetniji. Jedna od tih stvari je i tzv. karijerni centar, koji pokušava pomoći našim studentima, da to najjednostavnije kažem, da se što bolje prodaju na tržištu rada. Upravo taj karijerni centar je i u anglosaksonskim zemljama jedna od dodirnih točaka, koje povezuju alumne i sadašnje studente odnosno sveučilište. Upravo su alumni ti kojima je u interesu da

zaposle ljudе sa svog fakulteta odnosno sveučilišta. Možda ćemo s tim novim zaposlenikom i još jednom osobom sa sveučilišta uspjeti izgraditi solidne temelje za daljnje alumni aktivnosti, razviti određenu strategiju, stvoriti bazu podataka i polako, polako osmišljavati programe, na temelju kojih bismo mogli privući, zadržati i ostvarivati zajedničke ciljeve s našim alumnima.

Ivica Džeba

PROF. DR. SC. MLADEN RADUJKOVIĆ DEKAN I U DRUGOM MANDATU

Građevinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu vodit će i u sljedeće dvije godine dosadašnji dekan prof. dr. sc. Mladen Radujković. Kao jedini kandidat izabran je na ovu časnu i odgovornu dužnost na 129. redovitoj sjednici Fakultetskog vijeća održanoj 21. svibnja 2008. godine, a za njegov izbor glasovala je velika većina članova vijeća.

Kao što je i najavio prilikom svog reizbora, u obnašanju dužnosti dekana pomagat će mu isti prodekani: prof. dr. sc. Neven Kuspilić za znanost, prof. dr. sc. Vesna Dragčević za nastavu, prof. dr. sc. Darko Dujmović za međunarodne odnose i suradnju te prof. dr. sc. Meho Saša Kovačević za poslovanje, koji su izborni postupak prošli na prvoj sjednici Fakultetskog vijeća u novoj akademskoj godini 2008./2009.

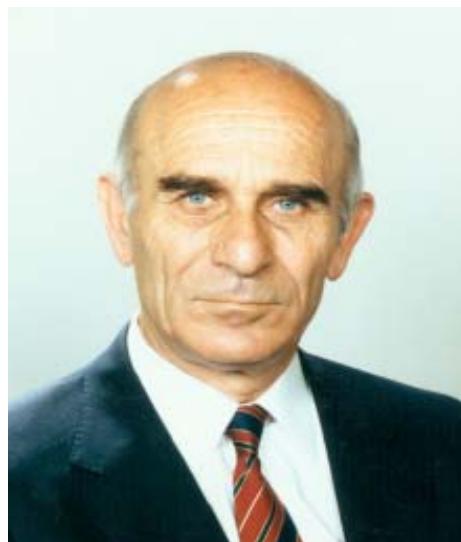
Prof. dr. sc. Mladen Radujković

PROF. DR. SC. MILUTIN ANELIĆ NOVI PROFESSOR EMERITUS

Počasno zvanje *professor emeritus* dodjeljuje se posebno zaslужnim sveučilišnim profesorima u mirovini čije su zasluge bile važne za razvitak i napredak Sveučilišta u Zagrebu te da je njihovo djelo pokazalo međunarodno priznatu nastavnu i znanstvenu izvrsnost.

Od 1996. godine ovo prestižno zvanje dobilo je pet naših profesora: prof. dr. sc. Aleksandar Klemenčić, prof. dr. sc. Vuk Milčić, prof. dr. sc. Veselin Simović, prof. dr. sc. Stanislav Tedeschi i prof. dr. sc. Ivan Tomičić, a sada im se kao šesti pridružio prof. dr. sc. Milutin Andelić.

Udruga AMCA-FA u ime svojih članova i nekadašnjih studenata upućuje čestitke profesoru Andeliću na stjecanju ovog značajnog počasnog zvanja.

Prof. emer. dr. sc. Milutin Andelić

Predstavljamo Zavode Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

dr.sc. Goran Poljanec
docent
predstojnik Zavoda

Silvio Bašić, dipl. ing. arh
viši predavač

Ivana Miloš, dipl. ing. arh.
predavač

Nikolina Vezilić Strmo, dipl.ing.arh.
znanstvena novakinja - asistentica

Lovro Skoblar
stručni suradnik

ZAVOD ZA ZGRADARSTVO

Zavod za zgradarstvo jedan je od devet zavoda Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Iako po broju zaposlenih zasigurno najmanji zavod, nije ništa manje značajan u odnosu na ostale zavode na fakultetu. U njemu danas rade: 1 docent, 2 predavača i 1 asistent - znanstveni novak.

Iz povijesti Zavoda

Odjel ima svoj početak već u ak. god. 1919./1920. prilikom osnutka Tehničke visoke škole u predmetu *Građevne konstrukcije*, koji je predavao profesor arh. Karlo Gentzkov. Naslijedio ga je njegov asistent Zvonimir Vrkljan, dipl. inž. arh. koji je postao i predstojnikom novoosnovanog *Zavoda za građevne konstrukcije* 1937. godine. Začeci Zavoda se naziru u zbirci građevinskih materijala i konstrukcija, koje je nastavno osoblje skupljalo i upotpunjavalo još od osnutka Tehničke visoke škole.

Zavod je bio u sastavu Tehničkog fakulteta do diobe 1956. godine. Nakon što se Tehnički fakultet podijelio na više samostalnih fakulteta 1962. godine, Zavod ostaje u okviru AGG fakulteta. Predavanja na Građevinskom fakultetu iz predmeta *Građevinske konstrukcije* preuzima doc. Radovan Nikšić a asistenti su mu bili Boris Krstulović te od 1964. godine i Ivan Lenić. Dotadašnji naziv predmeta *Građevinske konstrukcije* preimenovan je u *Elementi visokogradnje* čime se željelo potanje definirati sadržaj predmeta.

Od početka ak. god. 1965./1966. počinje se predavati novi predmet *Projektiranje zgrada* na konstruktorskom usmjerenu, a 1970./1971. i predmet *Prometne zgrade* na prometnom usmjerenu. Isti predmet se predavao također na Arhitektonskom fakultetu do 1987. godine te na Saobraćajnom studiju sve do njegova odvajanja u samostalni fakultet. Oba predmeta najprije je predavao prof. Radovan Nikšić, potom od 1972./1973. *Projektiranje zgrada* predaje doc. Boris Krstulović, a *Prometne zgrade* od 1987. godine predavač Ivan Lenić. Od 1972./1973. godine na smjeru Organizacije građenja uvodi se predmet *Završni radovi*, a predaje ga doc. Boris Krstulović. Za sve predmete asistenti su arhitekti Ivan Lenić i Goran Poljanec od 1972. godine.

Od 1977. godine sva se nastava održava unutar novoosnovanog Zavoda za zgradarstvo. Od ak. god. 1983./1984. uveden je predmet *Uvod u graditeljstvo*. Predaje ga do 1986. godine prof. Radovan Nikšić, a nastavlja prof. dr. Boris Krstulović, koji preuzima i predavanja iz *Elementa visokogradnje*. Iz predmeta *Elementi visokogradnje* izdvojen je novi predmet *Građevinska fizika* s voditeljem mr. sc. Vladimirom Šimetinom. Prof. dr. Fedor Wenzler uvodi predmet *Prostorno planiranje* 1985. godine umjesto predmeta *Urbanizam* koji je do 1981. vodio prof. B. Milić s Arhitektonskog fakulteta.

Nastava se kroz povijest fakulteta održava na raznim lokacijama u Zagrebu: sve do 70.-ih godina na Rooseveltovom trgu i u Kačićevoj ulici, a poslije 1977. predmet *Elementi*

Predstavljamo Zavode Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

visokogradnje, a potom i *Uvod u graditeljstvo*, predaju se na lokaciji Sv. Duh dok se predmet *Završni radovi* predavao u Trnjanskoj ulici. Nastavnici Zavoda održavali su i nastavu na građevinskim fakultetima u Splitu i Osijeku.

Godine 1991. utemeljen je Odjel za zgradarstvo. Predmete *Elementi visokogradnje*, *Uvod u graditeljstvo* i *Projektiranje zgrada* predaje prof. dr. Boris Krstulović. *Prostorno planiranje* predaje prof. dr. Fedor Wenzler, a predmet *Prometne zgrade* predaje pred. Ivan Lenić. Goran Poljanec je izabran 1993. u zvanje predavača, a 2000. godine u zvanje višeg predavača za predmete *Elementi visokogradnje I i II*.

Udruživanjem sa višim tehničkim školama (1982. godine) u sklopu Zavoda u nastavi studija više spreme djeluju nastavnici: prof. dr. Miljenko Smoljanović, prof. Pavle Madiraca, v. pred. Mira Macarol - Petrinjak, v. pred. Ante Radas i pred. Jelena Tomić.

Umirovljenjem prof. dr. sc. Borisa Krstulovića 2002. godine, predstojnikom Zavoda postaje doc. dr. sc. Goran Poljanec, a u Zavodu u izvođenju nastave sveučilišnog dodiplomskog studija djeluju viši predavač Tomislav Petrinjak (od 2002.) i predavač Silvio Bašić (od 2003.).

Nastavu na Tehničkom veleučilištu - Graditeljski odjel, u okviru Zavoda za zgradarstvo, do odvajanja od našeg fakulteta (2003. godine) vode prof. visoke škole Pavle Madiraca i viši predavač Mira Macarol - Petrinjak.

Nastavu iz Građevinske fizike na studijima visoke i više spreme izvodi viši predavač Vladimir Šimetin, te stručni suradnici u nastavi Ivana Hari i Željko Sušić.

Poslovno-stambena zgrada u Dežmanovom prolazu u Zagrebu (arh. prof. dr. sc. Boris Krstulović)

Nastavni rad

Uvođenjem novog sustava obrazovanja od akademске godine 2005./2006. nastava je uskladjena s Bolonjskim procesom kako na preddiplomskom tako i na diplomskom studiju. U okviru novih nastavnih programa, Katedra za zgradarstvo je zadužena za izvođenje nastave iz kolegija *Povijest graditeljstva visokogradnje* na preddiplomskom studiju i *Prometne zgrade* kao izborni kolegij na diplomskom studiju (usmjerenje Prometnice).

Znanstvenoistraživački rad

U znanstvenoistraživačkom radu interes je usmjeren na metodološki pristup projektiranju i izučavanju metoda i rješavanju problema iz područja arhitekture. Pri tome se misli na razmatranje stanovanja u širem smislu i istraživanje međunarodnih i domaćih modela vrednovanja stana, određivanje relevantnih kriterija vrednovanja stana, definiranje poželjnih svojstava stana

Predstavljamo Zavode Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Zgrade Pučkog otvorenog učilišta i FINE u Vukovarskoj ulici u Zagrebu (arh. prof. Radovan Nikšić)

te moguće rješavanje permanentnog zahtjeva prilagodbi stana promjenjivim potrebama korisnika kroz prilagodljivu primarnu i sekundarnu strukturu, razmatranje stanovanja kao procesa podložnog stalnim promjenama i potrebom za osposobljavanjem stana za stalni razvoj.

Definiranje metodološkog pristupa modeliranja inženjerskih konstrukcija - određivanje interdisciplinarnih univerzalnih kriterija za oblikovanje u srodnim disciplinama je također jedna od zadaća.

Istraživan je i metodološki pristup projektiranju s posebnim osvrtom na projektiranje športskih dvorana te znanstveni pristup rješavanja specifičnih arhitektonskih problema strukturalnim načinom i modeliranjem.

Stručni rad

Stručna djelatnost Zavoda je projektiranje u zgradarstvu (visokogradnji) te je ta projektantska djelatnost u Zavodu vrlo opsežna. Tokom dugog niza godina u Zavodu za zgradarstvo su djelovali arhitekti koji su svojim stručnim radom kao i svojim značajnim projektima dali doprinos razvoju arhitekture u Hrvatskoj.

Projektiran je niz građevina različitih namjena:

- stambene zgrade
- upravne zgrade
- prometne zgrade (garaže, autobusni kolodvori i sl.)
- industrijske zgrade
- zgrade za obrazovanje (vrtići, škole, fakulteti)
- zgrade za sport (sportske dvorane)
- zgrade drugih namjena.

Zgrada I. i III. gimnazije u Novom Zagrebu (arh. doc. dr. sc. Goran Poljanec)

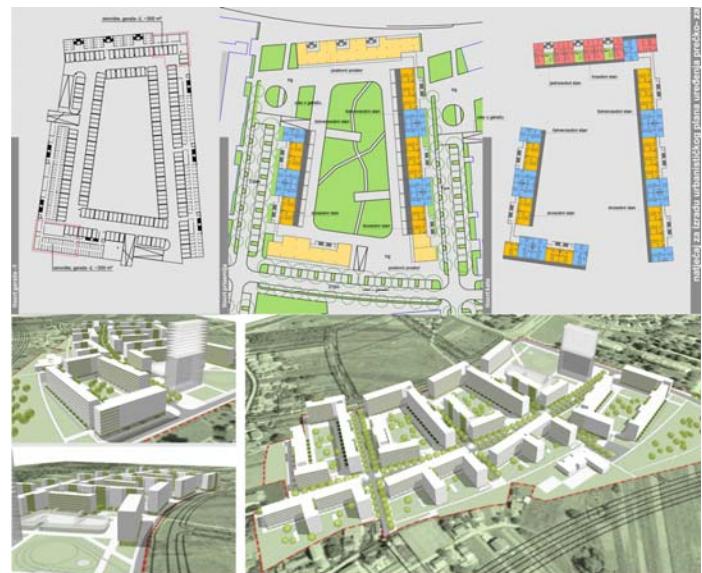
Osim poslova projektiranja konkretnih pojedinačnih građevina, Zavod ima rješenje izdano od strane Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva Republike Hrvatske rješenje (od 2007. godine) kojim se daje suglasnost za obavljanje

Predstavljamo Zavode Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

svih stručnih poslova prostornog uređenja i izrade svih prostornih planova i podloga za izdavanje lokacijskih dozvola. Na takav način je priznata i visoka stručnost i podobnost članova Zavoda, a ujedno je to i priznanje cijelom fakultetu. Na temelju tog rješenja djelatnici Zavoda angažirani su i na izradi vrlo odgovornih poslova kao što je izrada prostornih planova.

Športska dvorana, Rab (arh. doc. dr. sc. Goran Poljanec)

UPU Prečko zapad, natječajni rad (v.pred. Silvio Bašić)

doc. dr. sc. Goran Poljanec

GRAĐEVINSKI FAKULTET UKRATKO U AK. GOD. 2007./2008.

- Trojica uvaženih profesora, znanstvenika i stručnjaka prof. dr. sc. Milutin Andelić, prof. dr. sc. Vicko Šimić i prof. dr. sc. Heinrich Werner, koji su učili mnoge generacije studenata, otišli su u mirovinu s 1. listopadom 2007. godine.
- Obranjena su 4 doktorska rada za stjecanje akademskog naziva dr. sc. iz područja tehničkih znanosti.
- Obranjeno 9 magistarskih radova za stjecanje akademskog naziva mr. sc.
- 131 student obranio je diplomski rad te diplomirao po starom načinu studiranja za stručni naziv dipl. inž. građ.
- Završni ispit na kraju preddiplomskog studija prema novom 'bolonjskom' načinu studiranja položilo je 87 studenata
- Na doktorski studij upisao se 21 kandidat.
- Zaposleno je novih 12 znanstvenih novaka.
- Istraživanja na fakultetu rade se u okviru 25 znanstvenostraživačkih projekata i 3 znanstvena programa financiranih od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa te na 5 međunarodnih projekata.
- Pravo na korištenje naziva *Manualia uniuersitatis studiorum Zagabiensis* dobila su 2 sveučilišna udžbenika, 1 sveučilišna zbirka zadataka, 2 sveučilišna priručnika te 1 sveučilišna skripta kojima su autori nastavnici našeg fakulteta.
- Održano je 45 tečajeva stalnog stručnog usavršavanja, a pohađalo ih je 4008 polaznika.

I DALJE SMANJENI BROJ UPISANIH U PRVU GODINU PREDDIPLOMSKOG STUDIJA

Pozitivna iskustva iz prošle godine pokazala su da i dalje ostaje na snazi donešena odluka na temelju koje se u prvu godinu preddiplomskog studija na naš fakultet upisuje 180 umjesto ranijih 250 studenata. Na takav način se u upisanoj kvotni studenata nalaze zaista oni koji su se željeli upisati prvenstveno na Građevinski fakultet u Zagrebu, motivirani su zbog toga za studij, a bolji su studenti od onih koji su ranijih godina popunjavali preostalih 70 mesta. Svakako da se manjem broju studenata može posvetiti i više pažnje tokom studiranja s obzirom na raspoloživi broj nastavnika i prostorne mogućnosti. Dobrom uspjehu tokom studija pridonijet će vjerojatno i činjenica da je ove godine zabilježen povećan interes za studij na Građevinskom fakultetu u Zagrebu te su i upisani studenti na prvu godinu bili po uspjehu bolji srednješkolci od svojih kolega ranijih godina.

Statistike za prvu upisanu generaciju na preddiplomski (bolonjski) studij upisane na fakultet u ak. god. 2005./2006. pokazuju da je uspješnost studiranja izražena postignutim ocjenama na ispitima i brzinom studiranja u direktnoj korelaciji s mjestima ostvarenim na rang listi u razredbenom postupku prilikom upisa na fakultet.

Od cijele generacije studenata (250) preddiplomski studij je u roku završilo 20% studenata i svi su se upisali dalje na dvogodišnji diplomski studij. Kad bi se ovih 250 studenata podijelilo u dvije grupe, na prvih 180 i preostalih 70 studenata prema mjestima koja su zaizimali na rang listi prilikom upisa na fakultet, statistike bi pokazale da je 26% studenata iz prve grupe završilo preddiplomski studij u roku, a da je to iz druge grupe studenata uspjelo učiniti samo njih 7%. Još je poraznija statistika vezana za studente koji su plaćali studij tj. školovali se za vlastite potrebe. Samo su dva studenta od 65 upisanih (3%) uspjela završiti preddiplomski studij u roku.

Ova statistika je jasno pokazala da je smanjenje broja upisanih u prvu godinu studija bila opravdana ako se želi zadržati izvrsnost studija.

UPIS NA DIPLOMSKI STUDIJ

Ove akademske godine prvi puta studenti studiraju prema bolonjskom sustavu na diplomskom dvogodišnjem studiju. Preddiplomski studij završilo je u roku 87 studenata i svi su se upisali kao prva generacija studenata na dvogodišnji diplomski studij. Raspoređeni su na 7 usmjerenja te tako 14 studenata studira na smjeru Geotehnika, 12 studenata na smjeru Hidrotehnika, 31 student na smjeru Konstrukcije, 3 studenta na smjeru Materijali, 8 studenata na smjeru Organizacija građenja, 7 studenata na smjeru Prometnice i 12 studenata na smjeru Teorija i modeliranje konstrukcija.

Očito je da će ova generacija studenata, posebno na manjim usmjeranjima, uživati povlastice mentorskog načina rada što zacijelo u ovakvoj mjeri neće biti sa sljedećim generacijama studenata na diplomskom studiju. Vjerojatno će posljedica ovako malog broja studenata po usmjeranjima pokazati izvrsne rezultate u pogledu stečenih znanja i vještina, ali i u brzini studiranja.

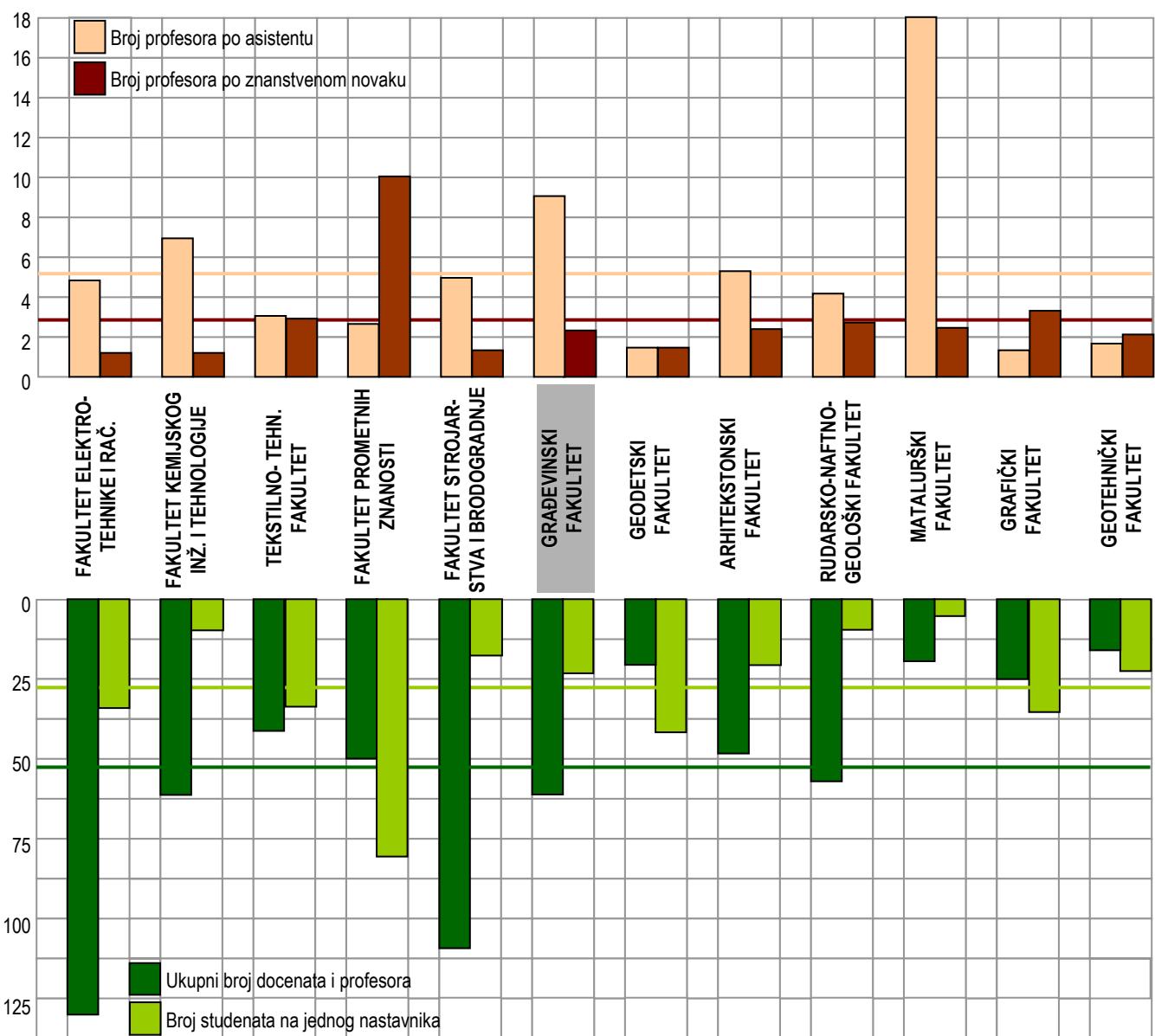
KORISTITE NASTAVNE I ZNANSTVENOISTRAŽIVAČKE USLUGE GRAĐEVINSKOG FAKULTETA

Građevinski fakultet želi zadržati visoku kvalitetu svog nastavnog i znanstvenoistraživačkog rada te biti lider u ovom području visokog obrazovanja ne samo u Hrvatskoj nego i u široj regiji. Jedan od pokazatelja te izvrsnosti je i zainteresiranost pojedinaca i ustanova da obave izobrazbu, ali i iskažu zainteresiranost za rješavanje određenih stručnih problema upravo na našem fakultetu. Stoga se očekuje da upravo alumni, koji su vezani uz ovaj fakultet, budu aktivni sudionici u ovim aktivnostima te da potiču u svojoj sredini upise na naše preddiplomske, diplomske i poslijediplomske doktorske i specijalističke studije te tečajeve stalnog stručnog obrazovanja.

GRAĐEVINSKI FAKULTET U BROJKAMA

ZNANSTVENI PODMLADAK

DOCENTI I PROFESORI

Građevinski fakultet zauzima 6. mjesto po broju zaposlenih docenata, izvanrednih i redovitih profesora između 14 tehničkih fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i po tome se svrstava među srednje velike fakultete u ovoj grupaciji. Međutim, puno značajniji pokazatelj je odnos broja studenata i nastavnika. Na našem fakultetu na jednog nastavnika otpada 23 studenta, što je bolje od prosjeka cijele grupacije koji iznosi 27. Slični odnosi vrijede i za prikazane podatke o nastavnom podmlatku gdje naš fakultet uglavno iskazuje rezultate bliske prosjeku cijele grupacije tehničkih fakulteta.

*) Izvor podataka: Izvješće za Vijeće tehničkog područja u 2007. godini.

NOVO AKADEMSKO NAZIVLJE

KONAČAN POPIS AKADEMSKOG I STRUČNOG NAZIVLJA, AKADEMSKOG STUPNJA I NJIHOVIH KRATICA

Stupanjem na snagu „Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademском stupnju“ Rektorski zbor i Vijeće veleučilišta i visokih škola dobili su obavezu u roku tri mjeseca sastaviti popis akademskih naziva, akademskih stupnjeva, stručnih naziva te njihovih kratica. Sa zakašnjenjem od tri mjeseca, a svega nekoliko mjeseci prije kraja školovanja prve generacije studenata na preddiplomskim studijima, ovi popisi objavljeni su u Narodnim novinama 45/2008.

U popisima kratica nazivlja, koje se stječu prema novom 'bolonjskom' načinu studiranja, došlo je do određenih promjena u odnosu na članak objavljen u "Glasniku AMCA-FA" u 2007. godini. Razlike su nastale jer se oznaka struke u kratici veže na latinski a ne na hrvatski naziv. Tako je važeća kratica za akademski naziv 'Magistar inženjer građevinarstva' **MAG. ING. AEDIF.** umjesto naveden u Glasniku **MAG. ING. GRAĐ.**

U nastavku je dan ispravljeni popis kratica akademskog i stručnog nazivlja te akademskog stupnja.

SVEUČILIŠNI STUDIJ – akademsko nazivlje i akademski stupanj			
KRATICA AKADEMSKOG NAZIVA	AKADEMSKI NAZIV	TRAJANJE STUDIJA	OSTVARENI BROJ ECTS BODOVA
UNIV. BACC. ING. AEDIF.	Sveučilišni / sveučilišna prvostupnik / prvostupnica (baccalaureus / baccalaurea) inženjer / inženjerka građevinarstva	3 god.	180 ECTS
MAG. ING. AEDIF.	Magistar / magistra inženjer / inženjerka građevinarstva	2 god. (5 god. zajedno s preddiplomskim studijem)	120 ECTS (ukupno 300 ECTS bodova s preddiplomskim studijem)
UNIV. SPEC. AEDIF.	Sveučilišni / sveučilišna specijalist / specijalistica građevinarstva	1 god.	60 ECTS
DR. SC.	Doktor / doktorica znanosti iz polja građevinarstva	3 god.	180 ECTS

STRUČNI STUDIJ – stručno nazivlje			
KRATICA STRUČNOG NAZIVA	STRUČNI NAZIV	TRAJANJE STUDIJA	OSTVARENI BROJ ECTS BODOVA
BACC. ING. AEDIF.	Stručni / stručna prvostupnik / prvostupnica (baccalaureus / baccalaurea) inženjer / inženjerka građevinarstva	3 god.	180 ECTS
STRUČ. SPEC. ING. AEDIF.	Stručni / stručna specijalist / specijalistica inženjer / inženjerka građevinarstva	2 god. 1,5 god.	120 ECTS (Tehničko veleučilište u Zagrebu) 90 ECTS (Sveučilište u Rijeci, Građ. fakultet)

dipl. ing. građ.

mag. ing. aedif.

Diplomirani inženjeri građevinarstva (dipl. ing. građ.) mogu bez traženja bilo kakvih dodatnih isprava koristiti naziv magistar inženjer građevinarstva (mag. ing. aedif.).

Člankom 120. stavkom 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, br. 123/03, 105/04, 174/04, 2/07-Ödluka USRH, 46/07) i člankom 14. stavkom 1. Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju (Narodne novine, br. 107/07), koji je stupio na snagu 27. listopada 2007. godine, osobama koje su završile sveučilišne i stručne studije prema propisima koji su vrijedili prije stupanja na snagu Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju zajamčeno je pravo na korištenje odgovarajućeg akademskog ili stručnog naziva sukladno odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju i Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju.

Odredbom članka 14. stavka 3. Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju propisan je način izjednačavanja stručnih naziva stečenih prema propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju s odgovarajućim

akademskim i stručnim nazivima utvrđenim Zakonom o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju.

Fakultet je izjednačavanje naziva uredio Statutom pa zainteresirane osobe mogu novi naziv koristiti i bez izdavanja odgovarajuće isprave (potvrde).

Međutim, ako zainteresirane osobe i pored toga što je Statutom utvrđeno da stručni naziv odgovara nazivu sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju i Zakonu o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju od Fakulteta zatraže izdavanje odgovarajuće isprave, Fakultet im je dužan izdati takvu ispravu.

Valja napomenuti da osobe koje su stekle stručni naziv prema prijašnjim propisima imaju pravo koristiti i taj naziv diplomirani inženjer građevinarstva (dipl.ing.građ.) kao i naziv koji se stječe prema odredbama Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju magistar inženjer građevinarstva (mag.ing.aedif.).

Davor Rajčić, dipl. iur.
Tajnik Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

ANKETA O NOVOM AKADEMSKOM NAZIVLJU

Među nastavnicima Građevinskog fakulteta provedena je istog dana anonimna anketa o poznавању novog akademskog nazivlja. Anketi su pristupili svi zamoljeni nastavnici - ukupno njih 24 u zvanju docenta na više.

U prvom dijelu ankete nastavnici su bili zamoljeni da odgovore na kojem se visokom učilištu stječe ponuđen akademski naziv te koliko nominalno traje studij za njegovo stjecanje. Bila su ponuđena sljedeća 4 akademска naziva: **univ. bacc. ing. nav. arch., mag. ing. comp., mag. ing. tech. lign. i mag. art.** Samo je jedan nastavnik ispravno odgovorio na sva četiri postavljena pitanja dok su dva nastavnika ispravno odgovorila na 3 pitanja, 7 nastavnika na dva pitanja, 3 nastavnika na jedno pitanje dok ostali nisu točno odgovorili niti na jedno pitanje. U prosjeku nastavnici su točno odgovorili na 1,125 pitanja.

U drugom dijelu ankete nastavnici su bili zamoljeni da kažu točnu kraticu akademskog naziva koji se stječe nakon završenog preddiplomskog i diplomskog studija građevinarstva (**univ. bacc. ing. aedif. i mag. ing. aedif.**). Na ovo pitanje točno je odgovorilo 5 od 24 anketirana nastavnika ili 20,8% tj. otprilike svaki peti nastavnik.

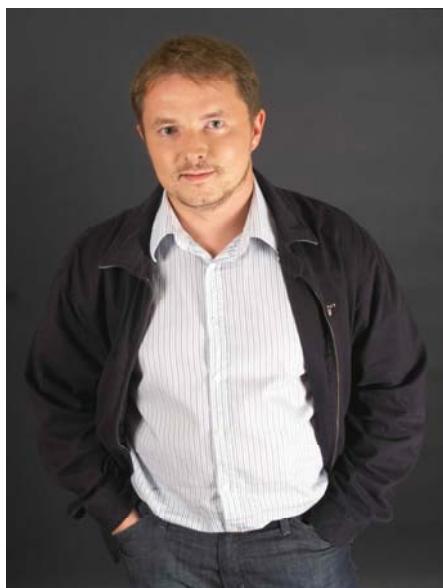
Niti jedan anketirani nastavnik nije točno odgovorio na postavljena pitanja iz oba dijela ankete. Tokom prvog dijela ankete samo je jedan nastavnik odgovorio brzo i točno na postavljena pitanja, dok je većina ostalih pogadala odgovore na temelju mogućih značenja ponuđenih kratica.

Rezultati ove kratke ankete pokazali su koliko novo akademsko nazivlje nije zaživjelo u akademskoj zajednici, čak niti među fakultetskim nastavnicima. Tek se može pretpostavljati kakvi bi bili rezultati ankete koja bi se provela među ostalim članovima udruge pa i šire zajednice.

U razgovoru nakon provedene ankete većina nastavnika izrazila je određenu odbojnost prema novom nazivlju. Stoga se postavlja pitanje koliko je bilo svršishodno uvoditi ovako radikalne promjene u akademsko nazivlje. S obzirom da su nove kratice akademskog i stručnog nazivlja ozakonjene, bit će potrebno uložiti još mnogo truda u edukaciju članova najšire društvene zajednice kao bi one istinski i zaživjele.

Ivana Džeba

Diplomirani inženjer građevinarstva i ...

IVAN TURŠIĆ

pjevač
i
inženjer

Zanimljiva je i pomalo neobična karijera Ivana Turšića, dipl. ing. građ., koji je više od godinu dana kao tenor stalni član ansambla Državne opere (Staatsoper) u Hannoveru. Taj je rođeni Zagrepčanin najprije studirao na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, gdje je diplomirao 2004., a potom i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te na Visokoj školi za glazbu i predstavljačke umjetnosti (Hochschule für Musik und darstellende Kunst) u Stuttgartu. S njim smo o njegovu školovanju i životnom pozivu nedavno, zbog razdaljine i svakodnevnih radnih obveza, u nekoliko navrata kontaktirali telefonom i e-mailom. Podaci koje smo dobili poslužili su kao podloga za predstavljanje jednoga nesvakidašnjega inženjera koji uvijek i svagdje s posebnim ponosom ističe činjenicu da je studirao i diplomirao na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Ivan Turšić rođen je 1976., a u rodnom je gradu završio i osnovnu i srednju školu. Paralelno s osnovnom školom polazio je glazbenu školu *Zlatko Baloković* gdje je svirao harmoniku. Kada je 1990. upisao prestižni MIOC odnosno XV. gimnaziju pomalo je zapustio svoje glazbeno obrazovanje. Ipak redovito je i dalje pjevao u zboru crkve Kraljice sv. Krunice pri dominikanskom samostanu na maksimirskim Ravnicama. Tu je poslije bio i član mješovitog zabora *Augustin Kažotić* kojemu je utemeljitelj i voditelj orguljaš i profesor na Akademiji za glasbo u Ljubljani Mario Perestegi. U crkvenom je zboru često pjevao psalme na nedjeljnoj misi, pa su to zapravo bili njegovi prvi solistički nastupi.

Cijelu je gimnaziju proveo pjevajući u crkvenom zboru, a potom je 1994. upisao Građevinski fakultet. Zapravo njegov je izbor studija građevinarstva bio gotovo tipičan. Kako je uz glazbu oduvijek volio crtati i nešto graditi, nakon mature se bez mnogo promišljanja prijavio na Arhitektonski i Građevinski fakultet. Kako na arhitekturu nije primljen, a razlog

je bio upravo crtanje, preostalo je da se upiše na građevinu. Bio je uglavnom redovit student, a studij mu kao bivšem polazniku MIOC-a zapravo i nije bio previše težak.

Glazba i pjevanje bila je tada pomalo u drugom planu, nešto kao hobi, iako je redovito pjevao u crkvenim zborovima *Augustin Kažotić* i *Collegium pro musica sacra*, a poslijednje je dvije godine studija uzimao privatne satove pjevanja kod sada pokojnog pjevača Nonija Žuneca. Ipak nakon što je 2000. apsolvirao upisao se na odsjek pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Cynthije Hansell-Bakić. Tada su započeli i prvi njegovi profesionalni solistički nastupi opernoga, oratorijskoga i koncertnog pjevača. Nastupao je u *Hrvatskom narodnom kazalištu* i sa zborom *Hrvatske radiotelevizije*. Valja istaknuti da je od 2002. i član komornog zabora *Ivan Filipović* koji djeluje pri Učiteljskom domu i njeguje uglavnom baroknu glazbu. Taj zbor vodi samozatajni Goran Jerković, a riječ je o jednom od najuspješnijih *a cappella* ansambala u Hrvatskoj kojega odlikuje visoka vokalna i estetska razina što potvrđuju i brojna najviša priznanja na domaćim i svjetskim natjecanjima (natjecanja pjevačkih zborova u Rimu 2007., Veroni 2003., Bremenu 2004. i Xiamenu 2006.).

Na Muzičkoj su akademiji ispitni bili razumljivo potpuno različiti od ispita koje je imao na Građevinskom fakultetu. Tam su zahtijevali dugotrajne vježbe koje se jednostavno moralo odraditi, a ne samo naučiti.

Mladi je student pjevanja, kojemu je tada građevinarstvo već bilo u drugom planu, marljivo odradivao svoje studentске obveze, a istodobno je redovito polazio raznovrsne majstorske tečajeve za operu, lied (poseban njemački način lirskog pjevanja) i baroknu glazbu. Takvih se tečajeva u međuvremenu nakupio cijeli niz, a predavači su bili ugledni

Diplomirani inženjer građevinarstva i ...

operni glazbenici i redatelji (Christian Romanowski, Júlia Hamari, Richard Miller, Konrad Richter, Ferdinand Radovan, Damir Fatović, Mitchel Sandler, Laurence Cummings, Catherine Denley...). Nakon jednoga takvog tečaja, koji je na Rabu držala proslavljenja operna primadona Dunja Vejzović, pozvan je na prijamni ispit u Stuttgart. Ta se naša operna diva nakon iznimne pjevačke karijere posvetila pjevačkoj pedagogiji i svoje golemo umjetničko iskustvo prenosi mlađim naraštajima. Bila je profesorica i u Zagrebu, ali ta je sredina bila pretjesna za njezine velike ambicije u odgoju novih pjevačkih zvijezda pa je postala profesorica najprije u Grazu, a potom i u Stuttgартu, gdje je osobito priznata i cijenjena.

Poslije je sve nekako krenulo svojim tokom. Ivan Turšić je položio prijamni i upisao koncertni smjer i opernu školu kod prof. Vejzović, s tim što je u ljetnom semestru 2005. kao gost bio kod prof. Francisca Araize, poznatog opernog pjevača i pedagoga. Na Visokoj je glazbenoj školi u Stuttgartu studirao je od 2003. do 2007. 2006. godine bio je stipendist Zaklade *Richard Wagner*, što mu je omogućilo odlazak na tjedan dana u Bayreuth i posjet trima predstavama za koje se ulaznice inače moraju rezervirati i po osam godina unaprijed. U međuvremenu je, kako je već rečeno, 2004. diplomirao na Građevinskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na metalnim konstrukcijama kod prof. dr. sc. Darka Dujmovića, a projektirao je jednu halu sa čeličnom konstrukcijom. Izuzetno je zahvalan i profesorima i kolegama koji su imali mnogo razumijevanja i strpljenja za njegov novi studij. Što više čak su ga i poticali, posebno kolege studenti.

Detalj iz opere *Gianni Schicchi* G. Puccinija u zagrebačkom HNK-u

Od 2005. počeo je u Stuttgartu i nastupati, najčešće kao gost u Staatstheatru, u operi za mlade, baletu i operi. Tijekom studija nastupao je i u *Wilhelma Theatru*, kazalištu koje u potpunosti servisira Visoku školu za glazbu i time studentima pruža vrijedna iskustva na pozornici. Pjevao je u operama G. F. Händela, W. A. Mozarta, L. Bernsteina, R. Straussa i dr. Ujedno je svojim scenskim nastupima pridodao mnoge nove uloge. Još je u *Hrvatskom narodnom kazalištu* u Zagrebu pjevao manje uloge u Puccinijevim operama *Gianni Schicchi* i *Plašte u operi Pagliacci* R. Leoncavalla. Tome su pridodane uloge Don Ottavia iz opera *Don Giovanni*, Bastiena iz *Bastien i Bastienne*, Basilia iz *Figarova pira* i Prvog čovjeka u oklopu iz *Čarobne frule* W. A. Mozarta, Adalberta iz Händelove opere *Otto i Theophanu*, Lysandra iz Brittenove opere *San ivanske noći*, Pluta iz Offenbachovog *Orfeja u podzemljiju* te brojnih likova iz opere *Erwin i Prirodni dar* suvremenog skladatelja Mikea Svobode.

zalištu u Zagrebu pjevao manje uloge u Puccinijevim operama *Gianni Schicchi* i *Plašte u operi Pagliacci* R. Leoncavalla. Tome su pridodane uloge Don Ottavia iz opera *Don Giovanni*, Bastiena iz *Bastien i Bastienne*, Basilia iz *Figarova pira* i Prvog čovjeka u oklopu iz *Čarobne frule* W. A. Mozarta, Adalberta iz Händelove opere *Otto i Theophanu*, Lysandra iz Brittenove opere *San ivanske noći*, Pluta iz Offenbachovog *Orfeja u podzemljiju* te brojnih likova iz opere *Erwin i Prirodni dar* suvremenog skladatelja Mikea Svobode.

Zajednički snimak hrvatskih studenata s njihovom profesoricom na Visokoj glazbenoj školi u Stuttgartu. S lijeva na desno: Evelin Novak, Dunja Vejzović, Krešimir Stražanac, Kora Pavelić, Marko Špehar i Ivan Turšić (čući)

Osim u Stuttgartu nastupao je u Weißenhornu i Nürtingenu, a u našoj je javnosti posebno dobro primljen koncert održan 20. prosinca 2006. u Koncertnoj dvorani varaždinskog HNK-a koji je Dunja Vejzović pod ravnateljem Mladena Tarbuka održala sa svojim hrvatskim studentima iz Stuttgart-a s odlomcima iz Wagnerovih opera *Ukleti Holandez*, *Tannhäuser*, *Lohengrin* te *Tristan i Izolda*. Među njima je najstariji bio upravo Ivan Turšić jer ostali prije svoga glazbenoga školovanja nisu završili drugi fakultet. On je kao lirski tenor pjevao kormilara iz *Ukletog Holendeza*, a pjevali su još mezzosporanistica Kora Pavelić (iz Varaždina), sopranistica Evelin Novak (iz Gornjeg Kraljevca u Međimurju) i bariton Krešimir Stražanac (iz Koške u Slavoniji). Nedostajao je, zbog inozemnih obveza, samo bas Marko Špehar koji potječe iz Slavonske Požege. Sličan je koncert uz Simfoniski orkestar HRT-a i također pod ravnateljem Mladena Tarbuka održan i 12. lipnja 2007. u Koncertnoj dvorani *Vatroslav Lisinski* u Zagrebu. Od njih djevojke još studiraju, Stražanac je pjevač u operi u Zürichu, a Špehar u Dortmundu.

Ivan Turšić je diplomirao koncertni smjer na prestižnoj glazbenoj školi u Stuttgartu u veljači, a u lipnju 2007. operni smjer. Član je ansambla Državne opere u Hannoveru do 2011. godine, gdje je u međuvremenu pjevao brojne uloge

Diplomirani inženjer građevinarstva i ...

Zgrada Državne opere u Hannoveru

u djelima Verdija, Mozarta, Stravinskog, Donzettija, Bizeta, Cavallija, Loessera i Puccinija. Dosad je održao cijeli niz koncerata s *Hrvatskim baroknim ansamblom*, Zborom HRT-a, Muzičkom akademijom, orkestrom Visoke škole iz Stuttgarta, na glazbenim festivalima u Ludwigsburgu (talijanske kancone uz pratnju gitare), *Hrvatskim komornim orkestrom* te s Filharmonijom iz Reutlingen. Vrijedi još istaknuti i gala koncert s orkestrom HNK *Ivana pl. Zajca* iz Rijeke na kojemu je pjevao odlomke iz opera *Traviata*, *Rigoletto*, *Nabucco* i *Carmen*.

Detalj iz opere Čarobna frula W. A Mozarta

Sve izrečeno bio je pokušaj predstavljanja glazbene karijere i školovanja opernog pjevača i građevinskog inženjera Ivana Turšića. No ipak smo htjeli toga perspektivnoga opernog pjevača predstaviti njegovim nesuđenim kolegama i izvan svakodnevnih glazbenih obveza kojih je zaista mnogo. Priznao nam je da angažman u državnoj operi pomalo doživljava kao zatvor poluotvorenog tipa jer za sve je potrebna posebna dozvola. Vježba se i nastupa svakodnevno, a svakog se dana objavljaju obveze za sljedeći radni dan. Pokušao je dogоворити poseban solistički nastup u *Mimari* u

Zagrebu u veljači 2009.. u povodu obilježavanja desete godišnjice rada svoje matične alumnii udruge AMCA-FA, ali za to zbog obveza prema kazalištu nije dobio dozvolu. Ipak u stalnom se angažmanu može mnogo naučiti jer se radi s brojnim dirigentima i režiserima. U Njemačkoj inače ima mnogo muzičkih kazališta, čak sedamdesetak kada se pribroje državna, pokrajinska, gradska i ostala, a opera je dosta dobro posjećena i rado slušana. Posebno su dobro posjećene predstave koje se daju krajem godine.

Od brojnih obveza Turšić tek stigne telefonom razgovarati sa svojim priateljima u Zagrebu, a stalno se druži i sreće sa svojim mnogobrojnim priateljima tek preko božićnih i uskrsnih praznika. Mnogo se druži s članovima zborova u kojima je pjevao, ali su mu najbolji priatelji građevinari koje je upoznao tijekom studija. S njima stalno kontaktira jer su vrlo susretljivi i druželjubivi, ali često i ponosni na njegov uspjeh. Voli zajedničke proslave i ženidbena slavlja i nikad ih ne propušta ako mu to dozvole svakodnevne obveze. Pomalo žali što se u životu nikad neće baviti građevinarstvom (iako dodaje kako se "nikad ne zna"), a posebno na to sa žaljenjem pomisli kada gleda velike čelično-staklene konstrukcije kojih u Njemačkoj ima na svakom koraku. Ipak kolikogod stigne voli pročitati novosti iz struke.

U Zagrebu mu žive roditelji, otac je profesor na Agronomskom fakultetu, a majka je također agronom, ali je kratko radila u struci. Štoviše agronomiju studira i njegov mlađi brat Martin koji također ima glazbenih sklonosti te svira afričke djembe bubnjeve. Mnogo putuje, planinari, prati alternativnu glazbenu scenu, a u posljednje se vrijeme ozbiljno bavi i fotografijom.

Ukratko smo razmijenili stajališta i o glazbenom životu u Zagrebu. Turšić vrlo cjeni koncertni dio, posebno Zagrebačku filharmoniju za koju drži da je izvrstan orkestar, priznat i u europskim razmjerima. Dobri su također i neki zborovi i ansamblji. Ipak čini mu se da je opernih i baletnih predstava premalo. Nekako se čini da je Zagreb sa svojim glazbenim životom i tradicijom zaslužio jednu kazališnu kuću u kojoj bi se izvodila samo opera i balet i to mnogo češće nego što je to sada slučaj.

Otprije zna da među profesorima i građevinarima općenito ima mnogo ljubitelja ozbiljne glazbe, a mnoge je i osobno sretao na koncertima i opernim priredbama. Dakako da kao i drugdje većina, a posebno mladi, ipak više voli rock i popularnu glazbu. I sam je ljubitelj glazbe nekih bendova, a najdraži su mu *Red hot Chili Peppers*.

Razgovarali smo i o suvremenoj operi. Činjenica je da danas u Njemačkoj, ali i posvuda u svijetu, režiseri postaju najveće zvijezde. To je na neki način dobro jer se opere osvremenjuju i postaju bliže suvremenom svijetu te često prerastaju u kritiku društvenih odnosa. To uzrokuje znatna dramaturška i glazbena skraćivanja. Za to je možda najbolji primjer nova *Carmen* Georgea Bizeta u zagrebačkom HNK-u

Diplomirani inženjer građevinarstva i ...

koju je postavio redatelj Philipp Himmelmann u kojoj je izbačeno više od pola sata. Osuvremenjivanje je opera sva-kako poželjna pojava jer tako postaje pravo glazbeno kazalište, ali je veliki problem za gostujuće pjevače koji su prisiljeni da se u vrlo kratkom vremenu, najčešće tijekom jednog dana, prilagode drugaćijim i znatno različitim predstavama.

Koncertni nastup Ivana Turšića u dvorani Lisinski u Zagrebu
(snimio: Martin Turšić)

Paralelno sa srednjom školom polazio je tečaj njemačkog jezika u Školi stranih jezika u Vodnikovoj i to je bila razina znanja koja je prilikom odlaska u Njemačku bila sasvim dovoljna. Ali zatekao je i u školi i u ansamblima mnogo Korejanaca, Japanaca, Kineza, ali i Kanađana i glazbenika sa svih strana svijeta. Slična je situacija i s orkestrima koji su puni Rusa, Ukrajinaca, Amerikanaca ili onih s Dalekog istoka. To je slučaj i u Hannoveru gdje je ipak pomalo usamljen jer mu je društvo, u kojem je bilo mnogo Hrvata, ostalo u Stuttgartu. No sa svim se kolegama vrlo često čuje.

Planovi su Ivana Turšića da u ansamblu u kojem je sada na angažmanu što više pjeva sporedne i glavne uloge koje su primjerene lirskom tenoru, posebno iz opusa Wolfganga Amadeusa Mozarta. Poslije bi se volio ogledati i kao pjevač u Wagnerovu opusu, za koji mu je ljubav usadila njegova profesorica Dunja Vejzović. Nakon toga će vjerojatno uslijediti angažmani i u drugim opernim kućama. Za to će možda trebatи vlastitog agenta. Zasad se koristi uslugama Državne

agencije Bundesagentur i na njezin rad nema nikakvih pri-mjedaba.

Ivan Turšić sa psom *Porinom* (snimio: Martin Turšić)

U ležernijem dijelu razgovora doznali smo da u Njemačkoj ima stalnu djevojku. U roditeljskom domu u Zagrebu imaju četiri jazavčara koje svi obožavaju i od kojih jedan dakako nosi glazbeno ime – *Porin*. Ispričao nam je i neke anegdote kojih je uvijek mnogo u glazbenim i kazališnim krugovima. Tako su se na jednoj izvedbi *Tosce* Giacoma Puccinija promjenili statisti koji na kraju predstave nisu znali koga treba strijeljati pa su pucali u Toscu, a Cavaradossi je pao umjesto nje. Uvijek se sa smiješkom sjeti predstave *La Calisto* Francesca Cavallija, gdje su zamijenjene neke muške i ženske uloge. U jednoj ga sceni, u kojoj on igra Linfeu, napastuje kolegica koja igra mladog satira. Poslije svake predstave zbog njezine se žustrine uvijek nanovo ispričava njezin suprug koji je sve predstave promatrao iz gledališta. Najčešće mu se obraća riječima: „Oprosti, imaš li možda masnice?!”

Ivan Turšić ozbiljan je i marljiv mladi čovjek koji odgovorno razmišlja o svojoj karijeri i o svom budućem životu. Svoju je marljivost i ozbiljnost dokazao i činjenicom da je unatoč tome što se bavi sasvim drugim poslom smogao snage da ipak diplomira građevinarstvo kojim se vjerojatno nikad neće baviti. Ipak u ni jednoj prigodi ne propušta istaknuti da je diplomirani inženjer građevinarstva i da je ponosan što je završio Građevinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Nekako mu se čini da ga i njegove kolege i kolege zbog toga gledaju nekako drukčije, s određenim poštovanjem.

Pripremio: Branko Nadilo

OXFORD - THE ALUMNI OFFICE

Što je zajedničko Billu Clintonu i Richardu Burtonu, Mr. Beanu i Margareth Tacher, Indiri Gandhi i Iris Murdoch? – OXFORD

Oxford je stoljećima sinonim za svjetski poznat sveučilišni centar i po tome je danas zasigurno jedan od najvećih britanskih brandova u području visokoškolskog obrazovanja. Uz ovaj slikoviti grad s približno 115.000 stanovnika, u kojem se kroz građevine isprepliće duh starina i modernog doba, veže se sveučilišna povijest još od polovice 12. stoljeća. Danas se ovo sveučilište sastoji od 39 fakulteta (kolodža), a na njemu studiraju ljudi iz 140 zemalja iz cijelog svijeta i čine četvrtinu stanovništva ovog grada.

Oxford

Jedan od ciljeva ovog sveučilišta je i osmišljavanje raznih aktivnosti koje bi dovele do stvaranja i očuvanja jakih veza između nekadašnjih studenata kao i njihove povezanosti sa matičnim sveučilištem. U tu svrhu djeluje Alumni Office u Oxfordu, koji ima više od 160 individualnih podružnica širom svijeta od kojih je jedna i u Hrvatskoj i objedinjuje nekadašnje studente iz cijele regije. O tome kolika snaga leži u jednoj takvoj organizaciji govori i brojka od otprilike 100.000 nekadašnjih studenata umreženih u brojne grupe razasute po cijelom Ujedinjenom Kraljevstvu. Alumni ured nudi niz pogodnosti i usluga za nekadašnje studente te potiče interakciju između alumna i sadašnjih studenata, kako bi se već u vrijeme studija stvorio osjećaj povezanosti s matičnim sveučilištem, koji ostaje u svakom od nas prisutan cijelog života.

Oxfordski alumni savez *The Oxford University Society* osnovan 2006. godine objedinjuje više nezavisnih društava pojedinih fakulteta, kao što su *Oxford Business Alumni*, *Oxford Medical Alumni*, *Oxford Law Alumni* itd. u cilju njihovog međusobnog povezivanja i zajedničkog djelovanja kao snaga cijelog sveučilišta. Njihovi osnovni ciljevi su zajednički, a neki od njih su sljedeći:

- pružiti potporu i raditi na širenju mreže nekadašnjih studenata putem volonterski ustrojenih grupa širom svijeta na više od 200 lokacija s centralnim uredom u Oxfordu,
- organizirati različita događanja uključujući središnje godišnje okupljanje članova *alumni* vikend kao i dvogodišnje sastanke saveza udruga u Sjevernoj Americi, sa ciljem da se i fizički nalaze, kontaktiraju i jačaju međusobne veze nekadašnji studenti,
- promicati i širiti članske iskaznice *Oxford Alumni Card* s kojom bi se ostvarivale određene pogodnosti uključivo i popuste pri kupovini roba i usluga, ali bi se i 'papirnato' ojačala pripadnost ovom elitnom društvu,
- suradnja sa Centrom za profesionalno savjetovanje i upravljanje karijerom kao i širenje tih aktivnosti na alumni mrežu s osiguravanjem drugih pogodnosti,
- pokretanje godišnjih nagrada za sadašnje studente,
- povezivanje pojedinačnih unutarnjih alumni udruga, ostalih sveučilišnih servisa kao i usluge cjeloživotnog obrazovanja,
- redovita komunikacija sa članovima putem tiskanih i elektronskih medija u kojima bi se nekadašnji studenti obavještavali o svim bitnim aktivnostima na Oxfordu, zajedničkim akcijama, alumni događanjima i slično,
- osiguravanje e-mail adrese na sveučilištu preko koje bi se sva elektronska pošta preusmjeravala članovima na njihove aktivne mail adrese radi pouzdanijeg načina komunikacije itd.

Alumni iskaznica Sveučilišta u Oxfordu

U *Oxford Alumni Society* postoje dvije vrste članstva: punopravno (full membership) i pridruženo (associate membership) te se i na ovakav način želi pokazati da je ovom sveučilištu stalo ne samo do onih, koji su prošli jedan cijeloviti ciklus visokoškolskog obrazovanja na nekom od fakulteta i završili ga stjecanjem odgovarajuće diplome, nego i do svih ostalih kojima je Oxford bio i ostao jedna od stanica na putu do najvišeg stupnja obrazovanja. Punopravno članstvo obuhvaća sve studente koji su stekli diplomu na bilo kojoj razini obrazovanja na Oxfordu od prediplomske do poslijediplomske. Pridruženo članstvo obuhvaća sve ostale koji su npr. kraće ili duže studirali na ovom

sveučilištu ali nisu diplomirali, koji su proveli najmanje tri mjeseca na Odjelu za stalnu edukaciju (uključivo i studente koji su bili uključeni u program učenja na daljinu), gostujuće studente itd.

Samo punopravni članovi imaju pravo na iskaznicu *Oxford Alumni Card*, stalnu e-mail sveučilišnu adresu, usluge Službe za profesionalno savjetovanje i tome pripadajuće pogodnosti kao i pravo na pozivanje na sva događanja u organizaciji alumni saveza ili sveučilišta. Za pridružene članove osigurana je posebna članska iskaznica *Oxford Friend Card*. Svi članovi postaju automatski dijelom alumni mreže te dobivaju tiskano glasilo *Oxford Today*, e-mailom primaju bilten kao i programe putovanja u organizaciji alumni saveza.

U sveučilišnoj trgovini nositelji oxfordskog alumni članske iskaznice ostvaruju popuste prilikom kupovine iz cijekoplne ponude od odjevnih predmeta, suvenira do knjiga većinom sa znakom sveučilišta da i na takav način podsjećaju na jedno veliko i svjetski poznato sveučilište Oxford i sebe i druge, kojima će pokloni biti namijenjeni. Nekadašnji oxfordski studenti sa članskom kartom ostvaruju i razne druge pogodnosti kao npr. popuste i van Oxforda (članstvo u raznim klubovima i slično). Alumni oxfordskog sveučilišta imaju pravo i mogućnost koristiti se uslugama pojedinih sveučilišnih službi i sudjelovati na raznim događanjima u vezi s upravljanjem karijerom do četiri godine od stjecanja diplome u slučaju da npr. nisu još pronašli posao ili su ga odlučili promijeniti.

Samo za ilustraciju, na redovitom godišnjem skupu u Oxfordu održanom u vrijeme vikenda od 19. do 21. rujna 2008. godine okupilo se oko 1000 alumna i gostiju, koji su se međusobno družili na cijelom nizu događanja koja su organizirana u sklopu navedene manifestacije, a obuhvaćala su razna predavanja, koncert, okrugle stolove, izlet i slično.

Naslovnice glasila oxfordskih alumna

Susreti alumna i prigodna događanja na njihovom redovitom skupu u rujnu 2008. godine u Oxfordu

Ovako impozantan broj nekadašnjih studenata ovog svjetski prestižnog sveučilišta jasno pokazuje i kakav je odnos nekadašnjih studenata prema svom matičnom sveučilištu, ali i koliko je *alumni* filozofija duboko ukorijenjena među akademskim građanima koji su se školovali u anglosaksonском području, gdje ova tradicija živi već stoljećima. To je sigurno posljedica i jednog povijesnog nasljeda, dok u našim krajevima *alumni* pokret i širenje *alumni* filozofije tek pokušava zauzeti svoje mjesto u akademskoj zajednici, koje mu nesumnivo pripada. Činjenica je da se aktivnosti naših udruga bivših studenata u odnosu na one u anglosaksonском području ipak moraju razlikovati zbog

niza razloga. Tako je, na primjer, jedna od značajnih aktivnosti ovih udruga prikupljanje finansijskih sredstava za točno određene akcije kako bi se pomoglo svom matičnom sveučilištu. Svakom nekadašnjem studentu usađeno je u svijest da jednom godišnje izdvoji barem dolar ili funtu za svoje sveučilište, dok od uspješnih poslovnih ljudi veličina donacija se mjeri vrtoglavim brojkama. Osim dugogodišnje tradicije u svijesti alumna, u pružanju takve pomoći pogoduju i porezni sustavi koji prepoznaju donaciju priznavajući je davatelju kao trošak, a istovremeno ju ne opterećuju porezima, što kod nas još uvijek nije slučaj.

Sve su to aktivnosti koje zahtijevaju mnogo rada i truda i koje se ne mogu provesti bez profesionaliziranog ureda, pogotovo u okruženju gdje *alumni* filozofija nije dio tradicije i gdje treba još mnogo raditi da bi se mogli ostvarivati rezultati kakvi su vidljivi i na ovom primjeru.

Dio proizvoda s oznakom oxfordskog sveučilišta

Ivica Džeba

AMCA/AMAC udruge Sveučilišta u Zagrebu

UDRUGA DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA AGRONOMSKOG FAKULTETA SVEČILIŠTA U ZAGREBU

AMCA-FAZ

Almae Matris Croaticae Alumni – Facultatis Agriculturae Zagrabiensis

Temelji Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu postavljeni su pri osnivanju Gospodarsko šumarskog učilišta u Križevcima 1860. godine. Nakon 59 godina oposobljavanja poljoprivredno – šumarskih stručnjaka u Križevcima, jedan dio tadašnjih nastavnika prelazi na novo otvoreni Gospodarsko šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Dakle, Gospodarsko šumarski fakultet u Zagrebu počeo je s radom 1919. godine. Zbog naglog razvoja i poljoprivredne i šumarske struke, dogovorno nastaju, od zajedničkog fakulteta, dva samostalna fakulteta, tako da od 1959. godine postoje i djeluju na Zagrebačkom Sveučilištu Poljoprivredni fakultet (danasm Agronomski fakultet) i Šumarski fakultet.

Nova zgrada Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Upravo, zbog dugogodišnje povijesti Agronomskog Fakulteta (148 godina, od toga 89 godina na Sveučilištu u Zagrebu), pozamašnog broja stručnjaka i znanstvenika koje je iznijedio Fakultet, kao i činjenice da agronomska struka ima značajnu ulogu u proizvodnji hrane, podizanju standarda društva te uloge čuvanja okoliša, značajno je bilo utemeljiti Udrugu diplomiranih inženjera i prijatelja Agronomskog fakulteta u Zagrebu (AMCA-FAZ).

Udruga je utemeljena 17. lipnja 2004. godine i upisana je u Registar udruga Republike Hrvatske. AMCA-FAZ povezuje veliki skup

stručnjaka i znanstvenika. Ukupno je na Agronomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomiralo oko 10.500 studenata, poslijediplomski studij završilo je oko 1.150 kandidata, a doktorat znanosti steklo je oko 600 pristupnika. Ovo predstavlja značajnu podlogu za njihovu zajedničku aktivnost u svrhu daljnog razvoja Fakulteta, Sveučilišta i agronomske struke. Uz ovu temeljnu zadaću, utemeljena Udruga AMCA-FAZ pomaže u organiziranju označavanja obljetnica pojedinih generacija bivših studenata. Od utemeljenja, Udruga je pomagala u organiziranju susreta više završenih generacija. One su proslavile: 60., 50., 40., 30., 25., 20., 15. i 10. obljetnicu upisa na Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Pri tim susretima, gotovo svi bivši studenti, postali su članovi naše Udruge, jer su osim emotivnih razloga uvjereni i u praktičnu korist, koju će im pružiti članstvo u AMCA-FAZ.

AMAC – FAZ surađuje s udrugom studenata našeg Fakulteta (STUDA). Planiraju zajednički organizirati susrete studenata i gospodarstvenika (većina su bivši studenti našeg Fakulteta) i time će pomoći mlađim diplomiranim inženjerima pri njihovom zapošljavanju i dobivanju radnih uvjeta koja im prema specijalnosti i sklonosti najbolje odgovaraju. Isto tako, predavanja i izložbe, koje se planiraju održavati, također će pružati priliku za međusobne susrete, razmjenu mišljenja te stručno i kulturno uzdizanju članova Udruge. Uz navedene aktivnosti, Udruga radi na izradi baze podataka Udruge (Registar članova), izradi Internet stranice, pomaže studentima u dobivanju stipendija, razvijanju izdavačke djelatnosti (namjerava se izdavati Glasnik udruge) te razvija suradnju s udrugama drugih Fakulteta i Savezom udruga Sveučilišta u Zagrebu. Dakle, članovi AMCA-FAZ ostaju u kontaktu s matičnim Fakultetom. Na taj način bit će informirani o svim zbivanjima na Fakultetu i Sveučilištu te će moći svojom aktivnom suradnjom utjecati na razvoj obrazovanja, struke, a time i na razvoj gospodarstva i standarda života u Hrvatskoj. Na tim temeljima nadamo se da će Udruge, članice Saveza AMAC/AMCA udruga, uspješno zajednički raditi u korist postojećih generacija i našeg budućeg naraštaja.

Prof. emer. dr. sc. Frane Tomić
Predsjednik udruge AMCA-FAZ

STIPENDIRAJTE STUDENTE NA GRAĐEVINSKOM FAKULTETU SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

U razdoblju od 1991. do 2004. godine ukupan broj studenta u Hrvatskoj povećao se za 82% posto, a broj onih koji sami (su)financiraju studij porastao je za čak 814%.

Broj novodiplomiranih građevinskih inženjera zadnjih je godina u blagom porastu na razini cijele države, dok na našem fakultetu taj broj stagnira i već zadnjih pet godina je to nešto iznad stotinu diplomiranih inženjera godišnje. I uz takav trend, zbog velikih investicija u području građevinarstva ali i zbog povjerenja u kvalitetu kadrova koji se školuju na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, naši studenti u trenutku diplomiranja imaju već i po nekoliko ponuda za zaposlenje.

Sljedećih nekoliko godina bit će vrlo interesantno pratiti ove brojke jer s fakulteta izlaze zadnje generacije studenata, koji su studirali po starom programu. Na tržištu rada pojavljivat će se sve češće prvostupnici ili nešto kasnije magistri inženjeri građevinarstva, koji će studij završiti po novom tzv. 'bolonjskom' programu.

Iako naša udruga, ali i naši nastavnici pojedinačno, dobivaju vrlo često zamolbe od poslodavaca za zapošljavanjem mlađih diplomiranih inženjera, već duže vrijeme teško im je ispuniti iskazanu potrebu za zapošljavanjem naših mlađih kolega. Međutim, iako nije

provedena anketa među studentima viših godišta, iz usmenih kontaktat s njima vidljivo je da se potencijalni poslodavci još uvijek u nedovoljnem broju bore za kvalitetne kadrove sustavom stipendija. Teško je predvidjeti kakvo će stanje biti na tržištu radne snage u području graditeljstva, posebno vezano uz ponudu i potražnju. Stoga se pozivaju alumni našeg fakulteta da upravo u redovima naših studenata odaberu one za koje su najviše zainteresirani te da ih stipendijama potaknu za rad u njihovim tvrtkama. Na takav način bi osigurali u svojim tvrtkama stručni podmladak, a studentima omogućili studiranje s manje briga.

Naime, prema statistikama Instituta za javno obrazovanje, koje je organiziralo u listopadu 2008. godine Sajam stipendija u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, danas oko 55% svih studenata plaća neku vrstu školarine. Kad se tim školarinama pribroje troškovi života, roditelji djece posebno iz ruralnih sredina, trebaju djeci na studiju osigurati dodatnih 18.000 do 30.000 kuna godišnje. Djeca iz manje imućnih obitelji prisiljena su sredstva za život osiguravati dodatnim aktivnostima, što je teško uskladiti sa zahtjevima koje pred njih postavlja bolonjski sustav studiranja. Pomažući studentima pomoći će i sebi i tvrtki u kojoj radite ili ju vodite.

SAČUVAJMO HRVATSKI JEZIK

[Redacted] radi povećanih poslovnih aktivnosti i daljnog razvoja kompleksnih stručnih timova, poziva pouzdane, dinamične i odgovorne DIPLOMIRANE GRAĐEVINSKE INŽENJERE (M/Ž) za obavljanje poslova i zadataka radnih mesta

- SITE ENGINEER
- SITE MANAGER
- PROJECT MANAGER

na novim poslovnim projektima u inozemstvu, spremne kreirati i ispunjavati zahteve visokog standarda izgradnje i poslovanja u poticajnoj sredini koja pruža priliku za profesionalni i osobni razvoj.

Stoga pozivamo zainteresirane kandidate da dostave cijenjene prijave s dokazima o ispunjavanju traženih uvjeta i kraćim životopisom, u potpunoj diskreciji, na adresu [Redacted] Služba za upravljanje ljudskim potencijalima, ili na e-mail adresu [Redacted] u roku od 8 dana od dana objave ovog oglasa.

Engleski jezik je nesumnjivo globalni jezik za razumijevanje ljudi širom svijeta. Međutim, treba štititi i vlastiti hrvatski jezik od prisilne anglicizacije i nije potrebno upotrebljavati strane riječi gdje to nije neophodno potrebno i svrshodno.

Jedna hrvatska tvrtka objavila je ovaj oglas za zapošljavanje diplomiranih građevinskih inženjera u hrvatskom dnevnom glasilu. Kako se vidi, cijeli je oglas na hrvatskom jeziku osim opisa poslova i radnih zadataka. Unatoč činjenici da se traže kandidati za posao u inozemstvu, trebalo bi čuvati hrvatski jezik te opis poslova i radnih zadataka također napisati na korektnom hrvatskom jeziku, pogotovo što odgovarajući nazivi postoje, a od kandidata se ne traži izrijekom znanje engleskog jezika.

BURJ DUBAI

KONSTRUKCIJA NAJVIŠE ZGRADE NA SVIJETU

ZBOG VELIKOG INTERESA KOJE JE POBUDILO PREDAVANJE
O NAJVIŠOJ ZGRADI NA SVIJETU ODRŽANO 29. LISTOPADA 2008. GODINE
U OVOM BROJU DONOSIMO POSEBAN ČLANAK
ZA SVE ČLANOVE UDRUGE KOJI NISU MOGLI PRISUSTVOVATI PREDAVANJU

U vrijeme kad nam predstoje božićni i novogodišnji blagdani 2008. godine podsjećamo se da je to ujedno i vrijeme planiranog dovršetka i otvaranja najviše zgrade na svijetu. Međutim, nije neočekivano da se dovršetak izgradnje toliko kompleksne i izazovne građevine, koja se počela graditi 21. travnja 2004. godine, odgada za kolovoz 2009. godine. Osim onoga što se može dozнати preko interneta i tiska i samom mi je bilo omogućeno da s grupom građevinara iz Zagreba u svibnju ove godine posjetim gradilište najviše zgrade na svijetu u sklopu stručnog pregleda više gradilišta u Dubaju. Već u svibnju 2008. godine bilo je izvedeno 160 katova a već tada je građevina bila visoka 636 m i preuzeala je primat među visokim građevinama, koji je do tada držao Taipei 101 sa svojih 508 m visine izgrađen 2004. godine.

Fascinantno je da Ujedinjeni Arapski Emirati, zemlja s manje stanovnika od Hrvatske ali s velikim zalihami nafte, može u ime Arapa baciti rukavicu izazova velikim svjetskim državama kao što su SAD, Kina, Japan i druge koje su vlasnici većine najviših zgrada na svijetu. Već nakon pojave malezijskih Petronas tornjeva u Kuala Lumpuru 1998. godine bilo je jasno da se radi o pravoj svjetskoj utakmici u kojoj je prostor za isticanje dostupan i malim, ali bogatim državama.

Burj Dubai višenamjenski je armiranobetonski toranj visine oko 818 m s oko 170 katova, a po lijepom vremenu vidljiv je s udaljenosti od 160 km. Sa svojom imponantnom visinom svakako će više godina ostati na vrhu tablice najviših zgrada, a da bi se potencijalnoj konkurenciji otežao posao, konačna visina doznat će se na dan otvaranja. Od travnja 2008. godine Burj Dubai je najviša zgrada, najviša slobodna konstrukcija i najviša izgrađena građevina na svijetu. Trenutno se dovršavaju završni dijelovi čeličnog tornja.

Da je Burj Dubai dramatično visoka zgrada vidjelo se po tome što je već viši i od najviše konstrukcije na svijetu, KVLY televizijskog tornja u Sjevernoj Dakoti u SAD-u, koji se sa svojih 628 m visine uopće ne svrstava u grupu visokih zgrada.

Plan korištenja za 35 000 ljudi uključuje trgovine i hotel na prvih 10 katova, stambeni dio do 122. kata i poslovne sadržaje iznad 122. kata. Vidikovac je planiran na 124. katu dok je na primjer bazen smješten na 76. katu. Ukupna bruto površina iznosi 280 000 m² sa cijenom od 8 milijardi US\$.

Da bi se ostvario rekord najviše zgrade na svijetu bilo je potrebno posvetiti posebnu pozornost na:

- smanjenje djelovanja vjetra ili potresa na konstrukciju,
- konstrukciju sistema,
- materijale za izradu konstrukcije,
- tehnologiju građenja.

Naravno da su u cijelom poslu mogli sudjelovati samo oni, koji su imali najbolje reference i najveće iskustvo u građenju ovakvih ili sličnih građevina. Investitor cijelog projekta je Emaar Properties, Sheikh Mohammad Bin Rashid, vladar Dubaia. Arhitektonski projekt napravio je Adrian Smith za tvrtku Skidmore, Owings & Merrill koji su nosili i projekt nekih od najviših zgrada na svijetu kao što su Sears Tower u Chicagu i Freedom Tower u New Yorku. Projekt konstrukcije, koji je u ovom slučaju bio izuzetno zahtijevan, potpisuju D. Stanton Korista, direktor za konstrukcije u SOM-u, William F. i Lawrence C. Novak. Izvođač radova je SAMSUNG Engineering & Construction u suradnji s tvrtkama Besix i Arabtec (Petronas Towers u Kuala Lumpuru i Taipei 101 u Taipehu). Nadzor nad radovima vodi CBM Engineers.

Karakteristike konstrukcije zgrade Burj Dubai

Temeljenje ovako velikih objekata također predstavlja vrlo odgovoran i složen zadatak. Tome su prethodila geomehanička ispitivanja u okviru kojih su se vadili uzorci tla za daljnju analizu. U tu svrhu napravljene su 23 bušotine dubine 90 metara, 6 bušotina po 60 metara te jedna bušotina od čak 140 metara. Također je istražena i likvefakcija radi pjeska u vodi. Temeljna ploča postavljena je na 194 bušena pilota promjera 1,5 m, duljine 43m i nosivosti svakog pojedinačnog pilota oko 3000 tona. Temeljni piloti su izgrađeni od betona C60 s 25% letećeg pepela, 7% silicijске prašine i v/c faktorom 0,32. U temeljnu ploču ugrađeno je ukupno više od 43 000 m³ betona, a zbog agresivnosti sredine poduzete su vrlo rigorozne mjere u smislu antikorozijske zaštite zbog osiguranja trajnosti temelja.

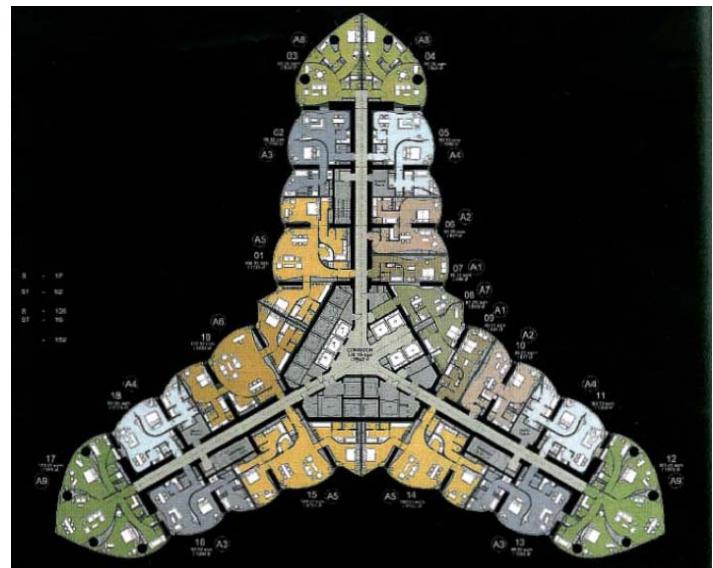
Ideja za tlocrt bio je trolatični pustinjski cvijet koji raste u ovom području. Ovaj izbor je omogućio maksimalno korištenje fasada objekta. Položaj ovog trolista u tlocrtu određen je tako da najveći vjetar prema ruži vjetrova za tu konkretnu lokaciju udara u jedan od krakova. Takav triaksijalni presjek "Y" osigurava krutost na savijanje uz smanjenje djelovanja vjetra. S povećanjem visine spiralno-stepenasto dolazi do sužavanja tlocrta prema vrhu zgrade u cilju smanjivanja utjecaja od djelovanja vjetrom. Torzijsku krutost osiguravaju tangencijalno postavljeni zidovi a centralna šesterokutna jezgra s tako postavljenim zidovima ostvaruje veću torzijsku i bočnu krutost.

Do 156. kata odnosno do 636. metra visine zgrada je izgrađena od armiranog betona s kompozitnim armiranobetinskim i čeličnim stupovima. Stropne konstrukcije su izvedene kao armiranobeton-ske ploče koje nose u dva smjera. Iznad 156. kata gradi se čelični toranj.

U konstrukciju je do 127. kata ugrađen beton visokih čvrstoća do C80 sa vodocementnim faktorom 0,34 i sa udjelom letećeg pepela od 40%. Iznad 127. kata do 156. kata ugrađivan je beton C60. U konstrukciju zgrade je bez temelja ugrađeno 230 000 m³ betona. Radi ilustracije, kad bi se od ove količine betona izgradila jedna kocka, ona bi imala stranicu veličine 61 metar.

S obzirom na realne probleme u eventualnoj evakuaciji ljudi iz ovako visokog zdanja, posebna pažnja posvećena je projektiranju požarne otpornosti. Ne očekuje se da bi bilo potrebno evakuirati ljudi sa svih 160 katova u slučaju potrebe. Zbog toga su svakih 25 katova projektirani posebni prostori za spašavanje u koje se evakuira ljudi u prvom koraku. U tim prostorima osiguran je nadpritisak zraka dok se čeka nastavak eventualno potrebne evakuacije.

U zgradi će prometovati 56 liftova za po 42 osobe svaki, koji predstavljaju danas posljednju riječ tehnike. Do sada najbrži liftovi na svijetu prometuju u drugoj najvišoj zgradici na svijetu Taipei 101 a brzina im je 16,4 m/sek. U zgradi Burj Dubai, kako i dolikuje svjetskom rekorderu u visini, prometovat će i najbrži liftovi na svijetu s brzinom od 18 m/sek. Oni će biti dodatno posebno programirani za slučaj evakuacije. Inače u zgradi će postojati i poseban lift za vatrogasce nosivosti 5,5 tona.

Tlocrt zgrade u obliku pustinjskog cvijeta

Kad zgrada bude u punom pogonu predviđa se da će dnevni kapacitet potrošnje vode iznositi 946 m^3 . S obzirom da je riječ o pustinjskom području u kojima vladaju visoke temperature, za potrebe hlađenja koristit će se 10 000 tona leda dnevno. Zbog potreba štednje, sva kondenzirana voda skupljat će se u podrumu te koristiti za navodnjavanje zelenila oko zgrade.

Karakteristike statickih proračuna zgrade

Model zgrade izrađen u mjerilu 1:500 za ispitivanje u tunelu

Konstrukcija je analizirana na 3D modelu s otprilike 75000 čvorova. Sam proračun je rađen uz pomoć računalnog programa ETABS v8.4. Dimenzioniranje je provedeno u skladu s tehničkim propisima ACI 318-02.

Zgrada je analizirana, naravno, za kombinacije svih djelovanja pri čemu se pokazalo da je mjerodavno horizontalno opterećenje djelovanje vjetrom. Zbog toga su rađene posebne studije za djelovanje vjetra na toj lokaciji s najvećom brzinom vjetra od 216 km/h odnosno 60 m/sek što daje opterećenje od $q_{ref}=2,25 \text{ kN/m}^2$.

Seizmička analiza je također rađena za mikrolokaciju na kojoj se radi zgrada, a izradio ju je Max Irvine iz Sidneya. Seizmička spektralna analiza projektirana je za tu lokaciju (zona potresa kao UBC972a s $Z=0,115$ i vrstom tla Sc). Kasnije se je pokazalo da potres nije bio mjerodavno horizontalno opterećenje. Naime, dobiveni su vrlo veliki periodi oscilacija prema visokim frekvencijama potresa. Periodi oscilacija su 11,3 sek. / 10,2 sek. a torzija se javlja u petom tonu s periodom od 3,3 sek.

Dimenzije zidova su birane po principu izjednačavanja aksijalnih naprezanja (engl. *equal normal stress*) kako bi se na najmanju moguću mjeru smanjili efekti diferencijalnih pomaka. Stupovi se nalaze samo na krajevima trolista i to s malim vertikalnim opterećenjem. Na ovoj građevini očekuju se zbog velikih vertikalnih opterećenja dugotrajna slijeganja od 8 cm.

Kako bi se riješile sve moguće nedoumice i izbjegle neželjene situacije, u mjerilu 1:500 izrađen je model zgrade Burj Dubai koja je u podvrgnuta iscrpnom programu testiranja.

Karakteristike vezane uz izgradnju

Završetak betonskog dijela konstrukcije zgrade

Logistika je jedan od vrlo važnih čimbenika kod izgradnje ovako velikog objekta kojem je dominantna dimenzija visina. Koliki je problem osiguravati normalan rad brojnih radnika na gradilištu, može zamisliti svatko ako uzme u obzir činjenicu da se radnici moraju transportirati na visinu koja je iz dana u dan postajala sve veća, a radni prostor se površinom smanjivao. Uzme li se u obzir da je na gradilištu zaposleno između 3 i 5 tisuća radnika te da se radi u smjenama od po 4 sata, složenost logistike postaje sve jasnija. Posebna pažnja je usmjerena na sigurnost radnika tako da su od 2004. godine do sada poginula 2 radnika.

Za izgradnju ove monumentalne građevine koriste se najmoderniji sustavi gradnje. Tako se zidovi betoniraju u oplatnom sustavu „Doka SKE 100“ bez krana, što je od vrlo velikog značaja s obzirom na visinu građevine. Podne ploče su pak ljevane na „MevaDec“ oplatni sustav. Brzina gradnje je takva da se ovim monolitnim sustavom građenja jedna etaža izgradi za otprilike tri dana. Gradi se u tri faze počevši od centralne jezgre sve do vršnih stupova.

Poseban problem u monolitnom načinu građenja kod ovako visokih građevina je transport odnosno pumpanje betona na potrebnu visinu. Važno je reći da na ovom objektu taj transport traje i do 25 minuta u odnosu na normativno vrijeme od 5 minuta. Uz to, Ujedinjeni Arapski Emirati je područje s vrlo visokim temperaturama (do $+50^\circ\text{C}$) te se javlja problem održavanja konzistencije betona. Stoga su se betoniranja uglavnom

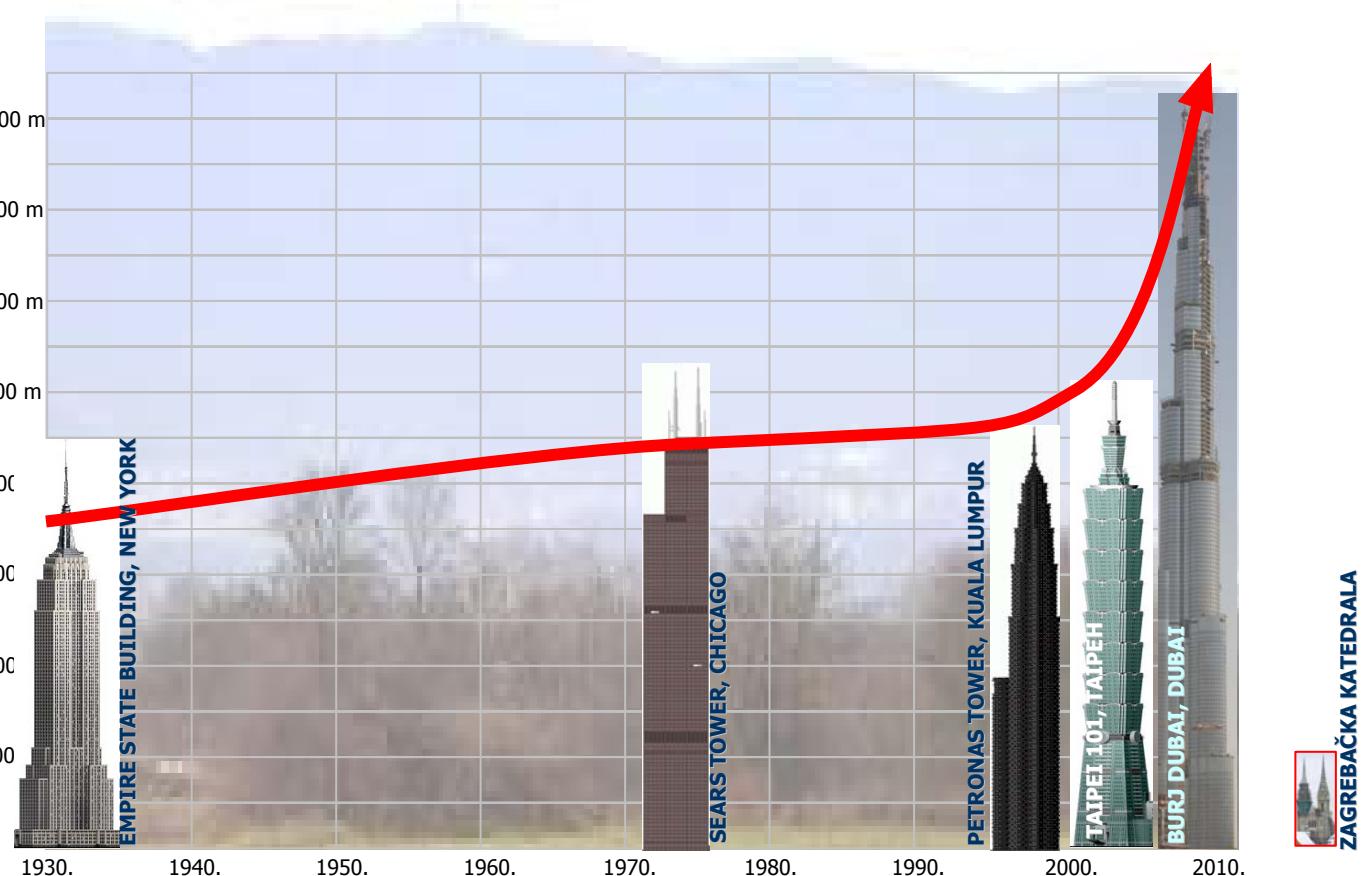
odvijala noću, a betonu se dodavao led. Tako se osiguravala niža temperatura i veća vlažnost. Uz to, hladniji beton se sporije steže i manja je vjerojatnost pojave pukotina, koje bi cijeli projekt moglo dovesti u opasnost.

Tokom cijelog vremena gradnje, GPS sustavom se obavljaju kontrole kako bi se osigurala vertikalnost ove izuzetno visoke građevine.

Kada se dovrši izgradnja raspolagat ćemo s više podataka o izgradnji koji se danas iz komercijalnih razloga taje i ne daju se u javnost. Izgradnja super-visokih zgrada omoguće značajan napredak u općoj izgradnji građevina u svijetu, pa usudujem se reći i kod nas, zato jer se na takvim objektima testiraju proračuni, dizajn, metode građenja i primjena novih materijala i tehnologija.

Visinski rekord Burj Dubai-a u usporedbi s ostalim visokim zgradama

Iako je danas zgrada Burj Dubai uvjerljivi visinski rekorder, pitanje je vremena koliko će to dugo i ostati. Već se u projektima najavljuju gradnje novih visokih zgrada s većim visinama od današnjeg rekorda. Međutim, kako od faze projekta do realizacije tako zahtjevnih objekata mora proteći barem pet do deset godina, do novih visinskih dosega pričekat će se još neko vrijeme.

Naviše zgrade na svijetu u vrijeme kad su izgrađene i kad su obarale rekord među visokim zgradama

Na desnoj strani je za ilustraciju u mjerilu prikazana Zagrebačka katedrala a u pozadini se vidi Zagrebačka gora s televizijskim tornjem na Sljemenu

Miljenko Srkoč

Iskustvo ništa ne znači ukoliko iz njega ništa ne naučiš.

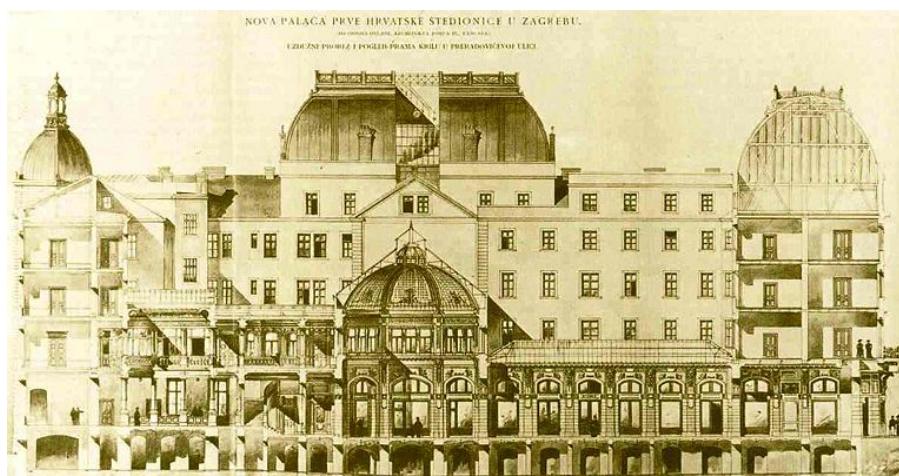
Narodna poslovica

GRADJEVNI PAS PLUTO

Hrvatska graditeljska baština

U povijesti graditeljstva ima puno nepoznatog u skladu s izrekom koja kaže: *Inženjeri su stvarali povijest ali ju nisu zapisivali.* Malo je poznato da u građevinare "spada" i jedan pas koji ima spomenik u samom središtu Zagreba! Nedaleko od tog spomenika građani prolaze svakodnevno u velikom broju, ali nažalost taj spomenik gotovo nitko i ne vidi.

Kako bi se barem dijelom spoznali razlozi postavljanja ovog spomenika, potrebno je vratiti se u 19. stoljeće. Na tadašnjem Margaretskom trgu grad Zagreb je 1895. godine otkupio zgrade br. 3, 5 i 7 te ih porušio stvorivši tako veliku parcelu za gradnju zgrade Prve hrvatske štedionice. Kad je prostor današnjeg Oktogona raščišćen od starih potleušica, arhitekt Josip pl. Vancaš je 1896. godine izradio projekt za zgradu Štedionice. Cijeli kompleks sa centralnim osmerokutnim zdanjem okogonalnog oblika, po kojem i danas nosi ime Oktogon, izgrađen je do kraja 19. stoljeća, a Zagreb je u svom središtu dobio jedno monumentalno zdanje, koje se prostire na tri okolne ulice: Ilicu, Bogovićevu i Margaretsku. Projektantu zgrade povjeren je i nadzor nad izgradnjom koji je nenadano dobio vjernog pomagača kad je na gradilište jednog dana došao pas lutalica i prometnuo se u psa čuvara. Kako je posao čuvara obavljao *vrlo brižno*, pl. Vancaš mu je nadjenuo ime Pluto.

Nacrt zgrade Prve hrvatske štedionice

Reljef psa Pluta

Arhitekt Josip pl. Vancaš
Sopron 1859. - Zagreb 1932.

Iako je gradnja trajala samo rekordnih 15 mjeseci, Pluto nije dočekao završetak radova jer je stradao nesretnim slučajem. Međutim, projektant zgrade ga nije zaboravio i u znak zahvalnosti u dvorištu na zidu zgrade Privredne banke dao je izraditi reljef u prirodnoj veličini s natpisom: GRADJEVNI PAS PLUTO. Kako golubovi ne bi oštećivali ovaj reljef, natkriven je danas malom metalnom nadstrešnicom.

Ovaj slučajno otkriven reljef samo je jedan mali kamenčić u mozaiku hrvatske graditeljske baštine i šteta je da nije vidljiv oku prolaznika, koji svakodnevno prolaze najstarijim natkritim pasažom u Zagrebu.

Radoslav Karleuša

Izdavač: Hrvatska udruga diplomiranih inženjera Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu AMCA-FA, 10000 Zagreb, Ulica fra Andrije Kačića Miošića 26. **Predsjednik Udruge AMCA-FA:** prof. dr. sc. Ivica Džeba **Uredivački odbor:** prof. dr. sc. Ivica Džeba, Nedjeljka Čengija, dipl. inž. grad., Jasna Štambuk Matić, dipl. inž. grad., Damir Milobara, dipl. inž. grad., Narcisa Frieben, dipl. inž. grad. **Glavni urednik i tehnička obrada:** prof. dr. sc. Ivica Džeba. **Adresa Uredništva:** AMCA-FA, Građevinski fakultet, 10000 Zagreb, Ulica fra Andrije Kačića Miošića 26. **Tel./Fax:** 01/4639-202 **E-mail:** ivci@grad.hr. **Adresa na internetu:** www.grad.hr/amca. Glasnik je besplatan. Tiraža: 850 primjeraka. Tisk: «Tiskara Zelina» d.d., Katarine Krizmanić 1, Sveti Ivan Zelina.